

Lipin Pučkoškolac

ŠKOLA NA INTERNETU

GLOBE

REDSTAVLJAMO
PŠ DOBRI
ZDENCI

AŠI KREATIVNI
UČITELJI

JADI KOJI NAS
TIŠTE

MJETNIČKO DJELO-
NAŠA ŠKOLA !?

TO GLEDAMO I ČITAMO ?

SPOMENCI

BROJ 4

IMPRESSUM

LIPIN PUČKOŠKOLAC
novinarsko-literarni list učenika
OŠ Matije Gupca

IZDAVAČ:
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica
M. Gupca 2, 49245 Gornja Stubica
tel. 049/289-164, fax 049/289-164
http://members.xoom.com/OS_MGupca/
e-mail: os-matije.gupca@kr.tel.hr

UREĐNIŠTVO:
Ksenija Kuhta, 7b
Martina Mikulić, 6c
Ivan Dinjar, 6a

NOVINARI:
Mirjana Poštek, 6c
Ivana Zebić, 7b
Snježana Darapić, 7b
Maja Hanžek, 7b
Jasmina Klančić, 8a
Anica Klančić, 8a

NASLOVNICA:
Valentina Smetko, 7c

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:
Ivan Dinjar, 6a

Nino Ciglenečki, učitelj informatike

design: El Nino

GLAVNA I

ODGOVORNA UREĐNICA:
Branka Vrbanec,
učiteljica hrvatskog jezika

NAKLADA:
300 komada

U rukama imate četvrti broj "Lipinog pučkoškolca". Prošli, treći broj našeg i vašeg lista bio je vrlo zapažen na županijskom Lidranu natjecanju. Sljedili smo pretežno novinarsku koncepciju, uvažavajući želje i potrebe svog čitateljstva. U ovom broju možete pročitati odgovore na svoja pitanja, iz naših anketa saznati

što najradite gledate i čitate; slijedimo vas, iznosimo vaša razmišljanja i prijedloge. Započeli smo s rubrikama koje ćemo nastavljati u idućim brojevima;

o našim kreativnim učiteljima i predstavljanjem naših područnih škola.

Zahvaljujemo našem knjižnom moljcu, ravnatelju Željku Popoviću koji se zadubio u prašnjave stranice Spomenice i pronašao zanimljive činjenice iz povijesti ove škole kao i područne škole Dobri Zdenci.

Citatje i preporučite ovaj list i svojim ukućanima. Želimo vam ugodne praznike.

UREĐNIŠTVO

UVODNIK	2
GLOBE	3, 32
ŠKOLA NA INTERNETU	4
VIJESTI IZ ŠKOLSKOG ŽIVOTA	5
ŠKOLSKA GODINA BARTOLA KASIĆA	6
BILI SMO SVJEDOCI	7
PREDSTAVLJAMO PŠ DOBRI ZDENCI	8, 9
OSMAŠI I BIVŠI OSMAŠI	10, 11
NJEMAČKA STRANICA	12
PONESTO NA ENGLESKOM	13
ZAŠTO SLUŠAM GLAZBU	13
STRANICA IZ ŠKOLSKE SPOMENICE	14
AH, STO-ZNAČI BITI GLUMAC	15
NAŠI KREATIVNI UČITELJI	16, 17
ETNO RUTAK	19
NAŠA ŠKOLA-UMJETNIČKO DJELO	19
LITERARNO-LIKOVNE STRANICE	20-23
JADI KOJI NAS TIŠTE	24
ŠTO KAD DOBIJEM LOŠU OCJENU?	25
ŠTO GLEDAMO I ČITAMO? (ANKETA)	25
POGLEDAJ FILM, PROČITAJ KNJIGU I ČASOPIS	26, 27
ODGOVARAMO NA VAŠA PITANJA	28
RAZBIBRIGA	29, 30
DRUŠTVO BIJELI NOS	31

85 89 3696 1
100 84% 67 68
120 77 55
28 66% 13

NAPREDAK GLOBE-A U HRVATSKOJ NIJE UPITAN!

OS Matija Gubec, Gornja Stubica, Croatia

U četvrtak i u petak 12. i 13. 11. 1998. g. naša O. Š. Matije Gupca u Gornjoj Stubici ugostila je u sklopu seminara o programu GLOBE ravnatelje škola širom Lijepa naše. U petak smo intervjuirale gđu. Dijanu Garašić, koordinatoricu programa u Zavodu za unapređenje školstva.

Gđo. Garašić, što je uopće program GLOBE?

Program GLOBE je program za učenike koji bolje poznaju okoliš, promatraju i mijere. Učenici su produžene ruke i oči znanstvenika koji koriste te podatke.

Tko su osnivači GLOBE-a i zašto je osnovan?

Osnivač GLOBE programa je američki potpredsjednik Al Gore. Njegova je ideja pri osnivanju ovog programa bila da mlade učini osjetljivima za problem okoliša i da djeca pomognu znanstvenicima podacima koje su prikupili.

Također je važno da djeca bolje razumiju okoliš.

Što mjerimo u sklopu GLOBE-a i kakvim se priborom služimo? Koji su mu osnovni zadaci?

U GLOBE-u mjerimo temperaturu zraka, količinu kiše i naoblake svaki dan. Također mjerimo temperaturu vode; fiziološke i kemijske analize jednom tjedno. Jednom u svakom godišnjem dobu promatramo promjene na biljnem pokrovu i rade se fenološka promatranja. Proučava se i to. Osnovni su mu zadaci, osim pravilnog mjerjenja, zbiljiti i spriječiti djecu te ih naučiti da se brinu za prirodu.

Što mislite, koliko i na koji način GLOBE može pomoći u ekološkom osvješćivanju?

Ovo je jedno jako dobro pitanje. Mislim da je za današnju mladež važno boraviti u prirodi. Cilj je da oni shvate da čovjek nije vladar prirode nego da mora živjeti s njom u prijateljstvu. GLOBE omogućuje stvaranje veza i prijateljstava među djecom cijelog svijeta. Internetom ostvarujemo kontakte između 4000 škola.

Zašto je važno da ravnatelji škola budu upoznati s GLOBE-om?

Ponovno jedno dobro pitanje. Ravnatelji organiziraju školski život, imaju mnogo posla i zaduženja. Oni imaju u GLOBE-u mnogo obveza, ali ih imaju i učenici i učitelji.

Kakvo je vaše mišljenje o sadašnjem stanju svjetskog okoliša?

Cinjenica je da ekološko stanje zvoni na uzbunu. Bit će potrebno brzo nešto promijeniti jer najveću prijetnju globalnom okolišu čine "čovjekovi uradci" - ozonske rupe i globalno zagrijavanje.

U vezi s ovim posljednjim pitanjem, koja je vaša poruka za kraj?

Važno je da se donesu zakoni za reguliranje otrovnih plinova, i što je još važnije, da se ti zakoni sprovode. Sve je ljudi važno obrazovati ili odgojiti za zaštitu okoliša.

MARTINA MIKULIĆ I MIRJANA POŠTEK, 6.C

Ravnatelji - bitna karika za GLOBE

Iskoristivši prisutnost voditeljice GLOBE radionice za ravnatelje Maleline Wolf, postavile smo i njoj pitanje koja je bila svrha i tema ove radionice.

"Osnovna svrha okupljanja je približiti i objasniti važnost GLOBE programa, te još više djelovati na razvoj ekološke svijesti. Ravnatelji su vrlo bitna karika u svojim školama jer o njima ovisi uska povezanost s profesorima, učiteljima i djecom. Za sada je u Hrvatskoj svega petoro ljudi koji imaju međunarodni certifikat za GLOBE instruktora. Jedan od takvih seminara, pod nazivom "Luter national Globe Travelling Workshop", održan je u Grčkoj krajem rujna ove godine. Seminar je obuhvatio sedam različitih radionica koje su se dijelom održavale u laboratoriju, a dijelom na terenu. Takav način rada preuzeли smo i za seminar koji organiziramo u Hrvatskoj:

1. U siječnju ove godine organiziran je tečaj za profesore, koji su naučili kako se služiti Internetom te kako načiniti vlastitu GLOBE stranicu.

2. U travnju 1998. organiziran je treći susret GLOBE škola, na kojem je sudjelovalo 36 škola iz cijele Hrvatske.

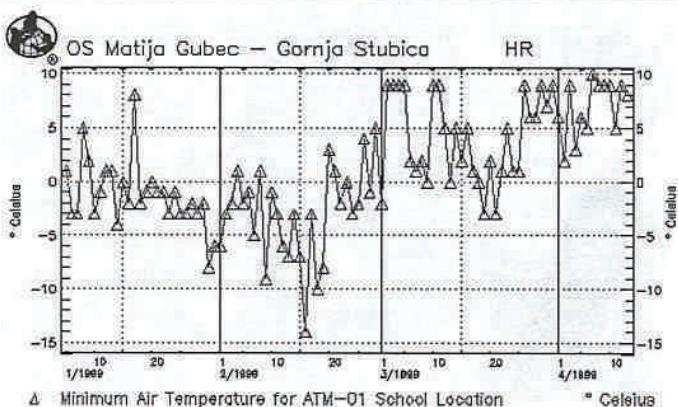
3. Dvije najbolje GLOBE škole, Šumarska škola iz Karlovca i 15. gimnazija iz Zagreba, oputovale su u lipnju ove godine na svjetski susret GLOBE škola u Helsinki.

4. U 9. mjesecu 1998. organizirana je radionica za profesore iz 16 hrvatskih škola. Profesori su se upoznali s cijelokupnim GLOBE programom."

"Napredak GLOBE-a u Hrvatskoj nije upitan!" poruka je gdice Wolf.

MAJA HANŽER I KSENIA KUHTA, 7. B.

Students from OS Matija Gubec, Gornja Stubica, Croatia have collected:
2459 Atmospheric Temperature measurements
1794 Cloud Observation measurements
731 Precipitation Rain measurements
1128 Precipitation Solid measurements
234 Surface Water measurements

Škola na Internetu

Novosti iz informatičke učionice

Zahvaljujući nabavci vrlo moćnog računala (Pentium-II, 350 MHz, 128 MB radne memorije, 15 GB diskovnog kapaciteta) mladi su informatičari dobili pristup brojnim granama informatike koje su do tada, zbog nedovoljne snage "starih" računala sa 486 procesorom (286-ice nećemo spominjati), mogli samo teorijski obradivati. Postavljanjem Pentium-II računala kao glavnog, tj. serverskog računala, te izgradnjom lokalne mreže - INTRANET-a, postojećim računalima je omogućen pristup Internetu, laserskom printeru te ogromnom diskovnom prostoru.

Početkom godine osnovane su i dvije grupe naprednih informatičara koje aktivno djeluju na nekoliko projekata. Tako nas svaki utorak i četvrtak 8. i 9. sat možete pronaći kako izgrađujemo školske Internet stranice, gradimo naselje u aktivnom svijetu "Croatia", šaljemo izmjerene podatke u Američki GLOBE server, skeniramo/crtamo slike i pišemo/ukucavamo tekstove za glasilo Gornje Stubice "Gupčeva Lipa" i školski list "Lipin Pučkoškolac" koje i prelamoamo tj. pripremamo za tisk; pretražujemo CD-ROM, multimedijalna izdanja, ilustriramo važnije datume u godini i postavljamo pano, "surfamo" Internetom u potrazi ili provjeri dobrih web stranica, pomažemo ostalim nastavnicima kao i našim srednjoškolcima i studentima oko njihovih potreba te, naravno, igramo igrice. Eh, da nam je još koji Pentium...

NINO CIGLENEČKI, UČITELJ INFORMATIKE

Moja prva godina s informatičarima

Ovo mi je prva godina s informatičarima i naprednom I. Mogu reći da mi se jako svidjelo jer sam mnoga toga naučio i saznao, te se naučio služiti računalom. Istraživao sam s drugim informatičarima po Internetu i svašta novoga video.

MATIJA LUKINA 5. A, NAPREDNA I

Jedan dan s naprednom II

Sada je 14:30 h. Sat traje. Želim vam pokazati nešto zanimljivo i nimalo zastarjelo. Ovi učenici propuštu svijet u samo dva sata. Nemoguće?! Ne ako ste uključeni u naprednu II.

Nalazimo se ispred informatičke učionice. Na lijevoj strani nalazi se veliki pano na kojem se uvijek nalazi mnoštvo zanimljivih priloga o informatici i o svijetu (sve što zanima učenike). Glasovi informatičara dolaze izdaleka. Vidi se da rade. U učionici vlada prava zbrka i strka. Neki prepisuju učeničke radove na diskete. Uvijek paze da sve bude točno. Neki ukravljaju pano. Stavljaju nove "svježe" priloge o informatici i računalima, drugi pak listaju časopise kojih, hvala Bogu, ima dosta. Svi su oni prijatelji i svaki pomažu jedan drugome kad zatreba. Da atmosfera bude zabavna, a opet disciplinirana, tu je nastavnik Nino. On je osnovao napredne I i II. Ove je godine u školu stiglo novo računalo: Pentium II. Svi vole raditi na njemu jer je odličan i pruža velike mogućnosti za rad. Posjetio nas je i "stručnjak za aktivne svjetove", Branimir Makanec. Pokazao nam je koje sve zanimljive stvari pružaju aktivni svjetovi. Nastava se održava 8. i 9. sat. To je dosta naporno za učenike, no njihova volja je neiscrpana.

MARINA BENKO, 7. A

Idem u 5. a razred i ovo mi je prva godina informatike. U naprednoj I su i moji prijatelji. Svi volimo istraživati. S CD-a smo mnogo naučili: o morima, glazbenim instrumentima, čitali smo enciklopedije, gledali atlase... Najdraži mi je CD o morima jer su opisane sve vrste riba. Kada kliknem mišem pokraj sličice na kojoj je filmska vrpca, na ekranu se pojavi kratak film o ribi koju odaberem. Sviđa mi se na informatiku. Učitelj nam uvijek zada zanimljive zadatke. Uvijek naučim nešto novo.

ANA LEŠKOVIĆ 5. A, NAPREDNA I

VIJESTI IZ MO SVJEDOCI...

Posjet gitarista Santea Tursija i Pierluigija Corone na

U četvrtak, 22. listopada 1998. godine održan je svetište Santea Tursija i Pierluigija Corone, dvojice gitarista iz Li početkom u 16.00 h. S nestavljenjem smo dočekali njihovu bio u glazbenu učionici. Pozdravili smo ih velikim pljeskom i tijekom ko bi pokazali dobrodošlicu. Uspjeli smo se sporazumjeti sincem engleskom jeziku. Najprije su nam pričali o sebi, a zatim pjevale svirati. Odsvirali su nam Tango (španjolski ples), koji je sključio Fernando Sor, zatim Temu s varijacijama Mauria Giulianija, koju se uključuju L' Encouragement op. 34 i Variazioni op. 130. Nakon toga uslijedila je Sonatina canonica M. Castelnuova Tedesca i Tango Suite A. Piazzolle. Posebno za nas odsvirali su jedan lijepi španjolski ples M. de Talle. Uživala sam u slušanju tih krasnih tonova koji su me ispunili radošću i neobičnom energijom.

JASNA ŠVIBEN, 7. A

Prijelaz za očuvanje okoliša

U povodu Dana planeta Zemlje, naša je škola pripomogla očuvanju okoliša. Svi oni koji smeće bacaju u za to određeno mjesto mogli su primjetiti da su postavljene četiri kante za smeće u zelenoj boji te četiri vrlo zanimljive u obliku pješila.

Iako su postavljene s najboljim namjerama, učenicima su vjerojatno lijepe prazne jer smeće ima svuda, ali ne i u kantama.

MAJA HANŽEK, 7.B

Škola u prirodi

Kad sam se probudila u torbi su me čekale: coca-cola, fanta i sendvići. Kad sam došla u školu čekala sam učiteljicu, onda smo stali u kolonu i išli po pločniku sve do stanice. Kad smo došli do stanice išli smo kupiti kartu i reklam... Molim vas kartu za Donju Stubicu. Dobili smo kartu i ušli u vlak. Došao je konduktér i pogledao karte. Nakon toga smo jeli. Kad smo sišli s vlaka, dočekali su nas policajci. Posjetili smo crkvu. Tamo smo gledali slike i molili se. Zatim smo išli gledati raznu odjeću. Nakon toga smo otišli kroz šumu do ribnjaka. Zatim smo išli prema igralištu i igrali se. Kasnije smo krenuli pješice prema školi. Putem smo vidjeli puno lijepog cvijeća, drveća i ptica. Umorni i sretni stigli smo pred školu.

TEA KUREN, 1. A

Moja majka u Mariji Bistrici

Nisam bila u Mariji Bistrici, no doživjela sam taj veliki dan preko pričanja moje mame. Bilo je oko dva sata u noći. Moja majka se probudila i žurno oblačila. Dok se spremala, probudila sam se i ja. Promatrala sam je žaleći što i ja ne mogu s njom. Oko dva sata krenula je pješice u Mariju Bistrigu. Ceste su bile punе mladih i starijih ljudi koji su pjevali. Tako su za dva sata prešli dvanaest kilometara do Marije Bistrice. U četiri

sata moja je majka došla u Mariju Bistrigu i zauzela mjesto na Kalvariji kod druge postaje. Nije osjećala da jebole noge

od duga puta jer je žarko željela da dođe u Mariju Bistrigu i da vidi Svetog Oca. Na vanjskom oltaru pjevale su se crkvene pjesme. Moja je majka pjevala zajedno s hodočasnicima. Kada

je dan postao sve bijeli, Gledali smo predstavu i dolazilo je sve više ljudi koji su se klopili. Kad smo došli, stvorili smo redovima da bi što bolje kupili hranu i počeli "klopati". Za vrijeme redovima došao je čas kada čak spuštali s dječjeg tobogana. Nastavnica je Otac se se ne smiju spuštati jer će ih kazniti. Naravno, tako je, učenici smo u autobus i dobili kape i zastavice. Oni koji su se spuštali nisu dobili zastavicu, a nastavnica se smijala i rekla: "Ha - ha - ha, nema zastavice!". Nisu se lutili jer su bili krivi i svi smo pjevajući krenuli kući.

MIRJANA POŠTEK, 6.C.

Predavanje učiteljima

27. 04. 1999. sjednici Učiteljskog vijeća prisustvovala je sestra Bernardica prenijevši nam svoja iskustva s mladim narkomanima. Ona i njen štikenik Mateo govorili su o pošasti modernog doba, drogi. Zastupajući stajalište da je droga, kao i sve druge ovisnosti, samo simptom te da problem nije droga već čovjek koji je uzima, sestra Bernardica je rekla da je n a j b o l j a p r e v e n c i j a skladan obiteljski život. Djecu je potrebno odgojati s ljubavlju i usadivati im vjeru u sebe i vlastite mogućnosti.

UREDNIŠTVO

ARTOLA KAŠIĆA I OG JEZIKOSLOVLJA

Škola na Internetu

Novosti iz informatičke učionice

Zahvaljujući nabavci vrlo moćnog računala (Pentium-II, 350 MHz, 128 MB radne memorije, 15 GB diskovnog kapaciteta) mladi su informatičari dobili pristup brojnim granama informatike koje su do tada, zbog nedovoljne snage "starih" računala sa 486 procesorom (286-ice nećemo spominjati), mogli samo teorijski obrađivati. Postavljanjem Pentium-II računala kao glavnog, tj. serverskog računala, te izgradnjom lokalne mreže - INTRANET-a, postojećim računalima je omogućen pristup Internetu, laserskom printeru te ogromnom diskovnom prostoru.

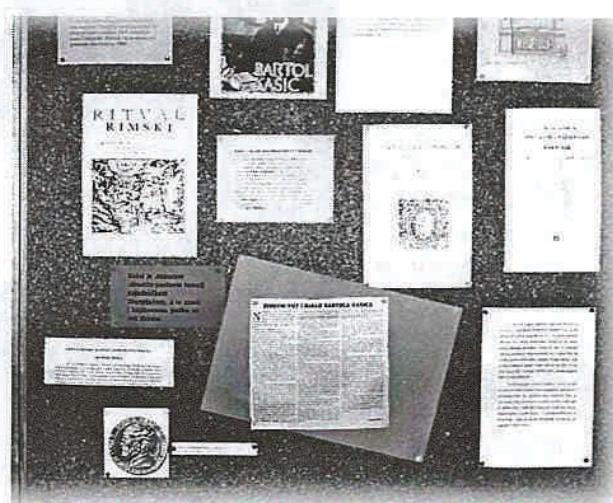
Počekom godine

Ko je Bartol Kašić?

Na početku školske godine anketirala sam učenike kako bih saznala znaju li tko je Bartol Kašić. Dobila sam ove odgovore:

- Tko je Bartol Kašić? Nemam pojma.
- To je onaj tu prvi ... prvi je sastavil prvu gramatiku .
- . bio je isusovac (duga šutnja) ... Ne znam.
- Doj? Baš ja znam. -Ne znam , čovjek... Čovjek koji je pisal slova.
- Rekla bum kad se zmislim ! -Pjevač... ne znam... čula sam za njega. On je župnik, kaj ne?
- Dooo! Išči u knjigel -Bartol Kašić? On je, mislim, isusovac.
- On iz povijesti, ... zaboravila sam!
- To je on iz povijesti? Viš, to sam pogodila!
- Neki čovo!

KSENJIA KUHTA, 7. B

Panoi su pomogli boliem informiranju učenika o životu i radu B. Kašića

je rođen 15. 08. 1575. g. u Pagu, a umro 28. prosinca 1618. godine. Uspomena rođenju piše u *Autobiografiji*:

"5. Ivanica rodi na blagdan Gospina Uznesenja u treći sat 'užila misa u zbornoj crkvi."

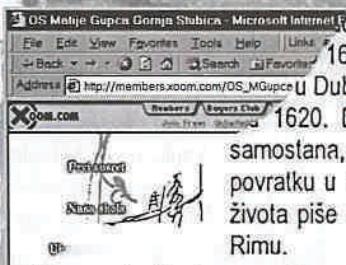
Lukom Deodatom, svećenikom, odlazi u marjansko zarođenje, a 1595. stupa u red Družbe Isusove. 1606. zaređen je za dvoje vrijeme isповijeda u bazilici sv. Petra u Rimu hrvatske, a 1609. do 1612. boravi na I. misiji u Dubrovniku. Tada obilazi

ča koja su u to vrijeme bila pod vlašću Turaka.

1618. Kašić je u Loretu u svojstvu isповijednika, a 1618. ponovno

u Dubrovnik otkuda će krenuti u Drugu misiju po turskom području.

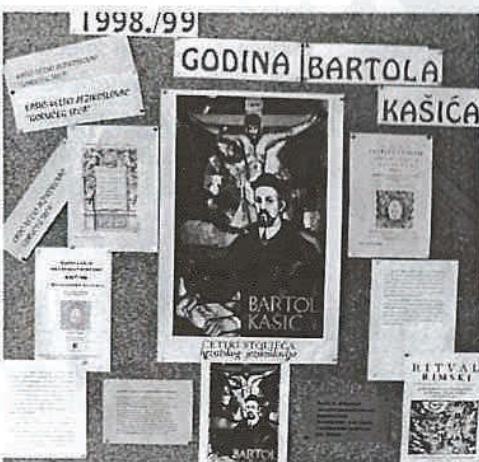
1620. Do 1633. Boravi u Dubrovniku gdje propovijeda, superior je samostana, bavi se vođenjem škole, prevodenjem i drugim poslovima. Po povratku u Rim prevodi svoje najznačajnije djelo, *Ritual rimski*, a potkraj života piše Autobiografiju koja završava s 1635. godinom. Umire 1650. U Rimu.

Ritual rimski - opis života po redu značajnih događaja; životopis

Kašić-veliki jezikoslovac "goruće srca"

Pod tim smo motom postavili izložbu o životu i djelu Bartola Kašića na panoima naše škole. Zašto?

"Kašićev izbor" najopćenititijeg narodnog govora" za književni jezik bio je dalekovidan, dao nam je jedinstveni hrvatski književni jezik. Stoga je dobio velika priznanja od vrhunskih jezikoslovnih stručnjaka. On je bio prvi gramatik hrvatskog jezika, najplodniji hrvatski pisac 17. stoljeća, najutjecajniji pisac katoličke obnove, prvi prevoditelj čitave hrvatske Biblije i jedini koji je u ono doba uspio prevesti i objaviti Rimski obrednik na živi narodni govor. Njegov Hrvatsko - talijanski rječnik je prvi u nizu cijelovitih hrvatskih rječnika. On je napustio rodnu čakavštinu, te se opredijelio za štokavski dijalekat kao bazu zajedničkog književnog jezika. Kašiću je naredio da piše crkveni poglavar da bi se ostvarila katolička obnova. No njega na rad nije poticala vanjska poslušnost nego unutarnji žar i trajna želja da svojim požrtvovnim radom pomaže svome narodu. Na kraju Apologije, obrane njegove hrvatske Biblije, napisao je kako je trpio pod tuđinskim jarmom. To je pročitao fra Rafael Levaković te poslao tajniku Propagande F. Ingoliju gdje je priznao da se vidi koliko plamti "goruće srce Kašićeve".

IVANA ŽEBIĆ, 7. B.

BILI SMO SVJEDOCI...

Papin posjet Hrvatskoj

3. 10. 1998. Papa Ivan Pavao II. posjetio je hrvatsko svetište Majke Božje u Mariji Bistrici.

To je bio važan dan za hrvatski puk koji je stoljećima bio napadan od strane različitih neprijatelja. Papa je došao kako bi kao Petrov namjesnik proglašio kardinala Alojzija Stepinca blaženim, te pružio utjehu i nadu Hrvatima koji ga vjerno slijede u njegovom pronošenju Božje riječi. 50000 vjernika iz Hrvatske i bližeg inozemstva dalo je podršku Svetom Ocu. I ja sam bio jedan od njih.

Misa je bila prekrasna, s mnogo pjesama i molitve.

GORAN CAREK, 7. B

Papa ponovno u Hrvatskoj

Kao i mnogi, i ja sam se spremala za Mariju Bistrlicu. Ceste su bile zatvorene pa se moralio ići pješke. Dan prije, moja je mama spremila hranu za put, stavila je u ruksak i sve je bilo spremno.

Oko jedan sat u noći smo mama, tetka, sestrična i ja krenule na dugačak put koji je bio zabavan. Razgovarale smo, razmišljale o tome kako ćemo vidjeti Papu. Bilo je jako naporno, no izdržale smo. Na cesti je dežuralo mnogo policajaca pa smo morale pozdraviti. Već nas je bolio jezik od stalnog ponavljanja.

Kako smo se približavale Mariji Bistrici, pridružilo nam se sve više ljudi. Došle smo u 2, 30 sati. Još je bilo rano pa smo sjele u obližnji kafić. Popile smo sok i porazgovarale. U 5 sati polako smo krenule prema svome polju. Na ulazu nas je pretražila policajka. Smjestile smo se na našem polju, koje baš nije bilo udobno jer je sve bilo blatno. Meni se počelo spavati pa sam sjela. Prije nego je Papa došao, preselile smo se u polje C3 da bismo ga bolje vidjele. Nismo ni znale da dolazi, već nam je znak za to bilo veliko komešanje i pljesak.

Došao je. Ne možete zamisliti kakav je bio osjećaj vidjeti Papu. Najviše me se dojmila jedna slika. Prije nego što je Papa proglašio kardinala Stepinca blaženim bilo je oblačno, no nakon tih riječi zasjalo je sunce. Veoma lijep prizor. Tijekom svečane mise svi smo molili i pjevali. Vrijeme je brzo prošlo i misno slavlje je završilo. Papa je morao ići dalje. Pozdravili smo ga jednim srdačnim pljeskom. Bilo mi je jako žao što nije mogao ostati duže, no i on se morao vratiti u svoju domovinu. Pred nama je opet bio veliki put natrag. Kad sam došla kući, noge su mi htjele "otpasti".

Jako mi je drago što sam mogla doživjeti nešto tako veliko i poručila bih svima da mi je žao što svi nisu mogli prisustvovati ovom slavlju jer Papa već generacijama nije posjetio neku državu, a naše malo, nepoznato Zagorje jest.

KSENIA KUHTA, 7. B

Moja majka u Mariji Bistrici

Nisam bila u Mariji Bistrici, no doživjela sam taj veliki dan preko pričanja moje mame. Bilo je oko dva sata u noći. Moja majka se probudila i žurno oblačila. Dok se spremala, probudila sam se i ja. Promatrala sam je žaleći što i ja ne mogu s njom. Oko dva sata krenula je pješice u Mariju Bistricu. Ceste su bile punе mladih i starijih ljudi koji su pjevali. Tako su za dva sata prešli dvanaest kilometara do Marije Bistrice. U četiri sata moja je majka došla u Mariju Bistricu i zauzela mjesto na Kalvariji kod druge postaje. Nije osjećala da jebole noge od duga puta jer je žarko željela da dođe u Mariju Bistricu i da vidi Svetog Oca. Na vanjskom oltaru pjevale su se crkvene pjesme. Moja je majka pjevala zajedno s hodočasnici. Kada je dan postao sve bjelji, dolazilo je sve više ljudi koji su se gurali u prvim redovima da bi što bolje vidieli Svetog Oca. Došao je čas kada je netko uzviknuo: "Ide!". Sveti Otac se pojavio na ulazu u svetište. Svi su hodočasnici pozdravljali Svetog Oca velikim pljeskom. Majka mi je rekla da su i ostali ljudi kao i ona pustili suze sreće i radoši jer su mnogi od njih prvi put vidieli Svetog Oca. Hodočasnici su ga radosno pozdravljali mahanjem ruku, zastavicama i pljeskom. Za vrijeme proglašenja Alojzija Stepinca blaženim prolomio se veliki pljesak svih prisutnih. Kada je misa završila, svi su hodočasnici još jedanput pozdravili Svetog Oca i počeli se razilaziti. Tako je i moja majka puna srca krenula kući.

SNJEŽANA DARAPI, 7. B

SVETI OTAC

Karol Jozef Wojtila

pravo mu je ime,

izabran je za papu

prvostolne crkve.

On nam daje sve što ima:

ljubav, sreću i dobrotu,

voli svakog:

bilo grešnog,

bilo svetog.

Karolu Jozefu Wojtili

izabrano je novo ime.

Svi poštujmo to ime:

PAPA IVAN PAVAO II.

IVANA ZEBIĆ, 7.B

PREDSTAVLJAMO NAŠE PODRUČNE ŠKOLE

Od ovog broja našeg lista počinjemo predstavljati područne škole. Počeli smo abecednim redom, pa je prva na redu Područna škola Dobri Zdenci. Donosimo vam podatke iz povijesti te škole, intervju sa sadašnjim učiteljicama i literarne radove učenika. Nadamo se da će vam se prilog svidjeti, a u idućim brojevima nastavljamo s predstavljanjem naših područnih škola s P. Š. Dubovec.

O Osnovnoj školi u Dobrim Zdencima

(Izvor podataka : Spomenice škole)

Potreba za školom u Dobrim Zdencima osjećala se gotovo 40 godina. Razlogom je bio veliki broj djece sposobne za nastavu, a škola u Gornjoj Stubici (kod lipa) nije mogla primiti svu djecu i bila je jako udaljena.

Ozbiljna razmišljanja o gradnji škole u Dobrim Zdencima počinju 1925. godine. Školski odbor i Općinsko zastupstvo zajednički su podnijeli opširnu predstavku i molbu Ministarstvu prosvjete moleći pripomoći za gradnju škole. Osobito zasluzni za osnutak škole su Rudolf Bogović, ravnajući učitelj iz Gornje Stubice, općinski načelnik Dragutin Terković i kraljevski zemaljski nadzornici Feliks Desput i Mato Sladojević nekadašnji učitelj u Gornjoj Stubici.

Gradnja škole je počela u kolovozu 1928. godine i dovršena u kolovozu 1929. godine.

Škola je počela s radom 8. studenog 1929. godine i bila je sa svojom upravom, dakle samostalna.

Prvi učitelji bili su Blaž Golik (upravitelj), Milan Šepak, a nešto kasnije dolaze Anka i Pavle Jemrić.

U školu su isla djeца s područja Dobrih Zdenaca, Gusakovca, Šagudovca, Banšćice i Dubovca. Te je godine bilo upisano:

redovna nastava

I. razred	119	učenika
II. razred	55	učenika
III. razred	53	učenika
IV. razred	26	učenika
V. razred	1	učenika
ukupno:	254	učenika

opetovnica

I. tečaj	4	učenika
II. tečaj	10	učenika
III. tečaj	8	učenika
ukupno:	22	učenika

sveukupno: 276 učenika

1942. godine Dubovčani prestaju pohađati ovu školu jer je te godine školu dobio i Dubovec.

Zbog udaljenosti župne crkve u Gornjoj Stubici 1943. godine, a da bi djeca mogla prisustvovati misama i vjerouaku, dat je policaj za gradnju kapele u Dobrim Zdencima. Zvat će se "Kraljica mira". 25. ožujka 1943. godine temelje je posvetio preuzvijšeni kardinal dr. Alojzije Stepinac.

Broj se učenika u u školi povećava. Tako je šk. god. 1947./48. od I. do VI. razreda bilo upisano 308 djece, a šk. god. 1948./49. od I.

do VII. razreda 335 učenika.

Šk. god. 1957./58. u školu se uvodi učenje njemačkog jezika.

1958. godine školi u Dobrim Zdencima, kao područna škola priključuje se škola Dubovec. Te školske godine škola ima 280 učenika od I. do VIII. razreda.

Školske godine 1959./60. škola Dobri Zdenci postaje područnom školom Osnovne škole "Ignac Ciglećević" koja je u to vrijeme bila smještena u Gupčevu domu. Od 1970. godine škola nosi ime "Matija Gubec".

ŽELJKO POPOVIĆ, RAVNATELJ

Jesen

Dvoena kletica

na bregu stoji.

Došla je jesen
grozdije zri.

Grozdje je slatke
kaki med.

Dođi prijatelj
k nama vu klet.

Ivan Osrečak, 3. r.

Jesen u mom selu

Z meglu se dovljekla,
med hiže se zavljekla.
Mora se hitre delati,
dežđ bi se mogel zlejati.
Stara preša škripi
slatki mošt curi.
Noć se spustila
i svu muku pukrila.

NIKOLINA VLHOVIČEK, 3. R.

Pravda u mojoj kući

U mojoj kući najveća je i najjača pravda mojih roditelja. Malo manja pravda, a prema mojoj jači i za mene najveća je pravda moje starije sestre. Iako za mene pravda moje starije sestre mora biti zakon dok nema roditelja, ja joj se ponekad oduprem, ali moram vam reći da je to bez uspjeha.

Moram se pomiriti sa činjenicom da je sada moja pravda najmanja i najslabija, ali možda u budućnosti ojača i naraste u veliku moć, možda čak postanem i sudac.

IVICA OBESTAR, 3. R.

DOBRI ZDENCI

Cijelu godinu glumimo i recitiramo...

U pitomom zelenom selu Dobri Zdenci nalazi se istoimena područna škola. To je velika zgrada s mnoštvom prozora i uređenim okolišem. Ističu se uređeni školski park, igralište i cvjetnjak. Ove školske godine školu pohađa dvadesetak učenika, a nastavu obavljaju dvije učiteljice: Irena Kokolić i Marica Dubovečak. Da bismo što više saznali o životu i radu u školi, porazgovarale smo s njima.

Kada ste počeli raditi u ovoj školi i koji su bili vaši prvi dojmovi?

gđa Dubovečak: U ovoj sam školi počela raditi 1993.g. Ovdje mi je lakše u odnosu na PŠ Dubovec gdje sam prije radila. Bolji su uvjeti rada i života, a i razredi. Ovdje svaka učiteljica radi s dva razredna odjela u jednoj učionici, dok sam ja u Dubovcu radila sa sva četiri razreda.

Istovremeno obavljate nastavu s dva razreda u jednoj učionici. Je li vam to naporno?

gđa Kokolić: Ponekad, kada se radi s učenicima prvog razreda koji nisu dovoljno samostalni.

Jeste li zadovoljne uvjetima rada? Imate li sve što vam je potrebno, a ako ne, što vam treba?

Didaktički materijali imamo problema i s informacijama koje uvijek kasne, zatim s knjigama za učeničku lektiru po koje moramo same ići u knjižnicu matične škole.

Mislite li da bi djeci u ovoj područnoj školi bilo potrebno računalo?

gđa Dubovečak: Svakako. Učenici su zainteresirani za rad na računalu. Posebno se vesele 5. razredu i informatici.

Bi li učenici 4. razreda trebali imati nastavu stranog jezika?

gđa Kokolić: Svakako. Mislim da je 4. razred u tome pogledu zakinut.

Imate li dodatni program za darovite učenike i dopunske za one slabije?

gđa Kokolić: Da, od prvog do četvrtog razreda imamo dodatni program iz matematike i hrvatskog jezika, a dopunski program po potrebi.

Imate li ljudi koji su spremni pomoći pri uređenju školskog parka i učionica?

Djeca su uvijek spremna pomoći, roditelji djelomično. Oni koji pomažu žive tu u okolini, a ostali ne mogu pomoći jer stanuju daleko. Jedino nam obrišnici ne pomažu.

Imate li u zimskim danima problema s učenicima putnicima?

gđa Dubovečak: Ove godine nismo imali većih problema s učenicima putnicima. Samo jedan dan nije došao autobus, no učenici su došli pješice.

Imate li školski vrt? Tko ga uređuje i koje vrste biljaka (grmlja i drveća) u njemu uzgajate?

gđa Dubovečak: Imamo školski vrt. Uređuju ga učiteljice, djeca i spremaćica. Kada su u pitanju veći zahvali, dolaze roditelji. U vrtu imamo ove vrste: tulipanovac, koji smo dobili prije dvije godine, forzicije, čempres i ukrasno grmlje.

Koje izvannastavne aktivnosti imate?

gđa Kokolić: Mlade čuvare prirode, vodi ih gđa Dubovečak, i dramsko - recitatorsku grupu koju vodim ja.

O djelovanju Mladih čuvara prirode smo već čuli. Recite nam jesu li djeca zainteresirana za sudjelovanje u dramsko - recitatorskoj grupi?

gđa Kokolić: Djeca su jako zainteresirana. Pripreme za nastup traju oko tri tjedna intenzivno prije priredbe, a cijelu godinu glumimo i recitiramo.

Zahvaljujemo se na razgovoru.

MARTINA MIKULIĆ I MIRJANA POŠTEK, 6.C

Moja osmijeha

Moja osmijeha novi je početak
moj plani kratko crisanu kose.
Njene su oči lijepi plani lige
ala je zgodan. Ka primeti sam
njem izraz "krka, krka tuk". I to me
mi zanosi. Želim je da bisi ja
plisem s njim. Tako smo mi plisali
teg ples i izmjenjivali pogledi i osmijeh.
U tada postao je moja osmijeha.
Tad smo idli na vidić zgodili smo
izgled. Na djecu su nas zadivljeno.

pa smo se mi ulog tko je
zabavljati i smijati.

Pozije mostane uvijek dolje no mo
me da se igramo u skokom
dvorištu. Za Valentinovo je ustanovio
ma u koje je najvišio moj im.
On voli mnogo i ja volim njega.

Nistom da je to prava ljubica žudnja.

Dorota Lisak, 2. marni
pre Deda Božića

Pušenje

Pušenje je štetno za zdravlje. Ono oštećuje čovjekova pluća. Ljudi koji stalno puše zovu se aktivni pušači. Oni koji se nalaze u blizini pušača, a ne puše, nazivaju se pasivni pušači. Postoje određena mjesta za pušenje. Pušenje je jedna vrsta droge. Onaj tko puši, teško se odvukne od cigarete.

JANKO REŠETAR, 2. R.

Najsrađnije zahvaljujemo ADRI na poklon - paketima kojima su razveselili djecu djelatnika kao i sve učenike područnih škola Dobri Zdenci, Dubovec, Hum i Matej.

UČITELJI I UČENICI MATIČNE I SVIH PODRUČNIH ŠKOLA.

STRANICA OSMAŠA...

U STAROM GRADU DUBROVNIKU

MATURALAC

Nakon što smo se oprostili od roditelja, autobus pun veselih osmaša krenuo je put Dubrovnika. Od prevelikog uzbuđenja mnogi nisu ni oka sklopili čitavo vrijeme putovanja. Tu i tamo netko bi zadrijemao, ali samo na kratko. Put je bio zaista dugačak, srećom smo se zaustavljali. Negdje oko 7.00 sati ujutro stigli smo u Međugorje, nadaleko poznato svetište Majke Božje. Ušli smo u crkvu da se pomolimo. Koji su htjeli, mogli su kupiti kakvu uspomenu jer se u takvo svetište ne ide baš svaki dan.

Krenuli smo dalje. Putem smo mogli vidjeti predivnu dolinu rijeke Neretve kako teče poljem ispresjecanim brojnim kanalima za navodnjavanje. Negdje oko podneva stigli smo u Dubrovnik. Odsjeli smo u hotel "Tirena" koji se nalazio 5 km od grada na malom rtu zvanom Babin Kuk. Još smo isti dan otišli na plažu. Sutradan smo razgledavali stari dio grada Dubrovnika. Posjetili smo katredalu Uznesenja Marijina, šetali Stradunom, najomiljenijim šetalištem Dubrovčana, obišli gradske zidine: Minčetu, Lovrijenac... Čim smo se vratili, pozurili smo na plažu da se osvježimo. U moru je bilo i ježeva pa se neki baš i nisu dobro proveli s iglicama u palčevima i petama.

Idući dan posjetili smo u gradić Cavtat koji se nalazi u blizini Dubrovnika. Dio slobodnog vremena proveli smo na lijepoj pješčanoj plaži. Večeri smo provodili po diskotekama, kafićima ili u razgovoru s prijateljima. Sutradan smo s brodom išli na otok Lokrum. Obala je bila sjenovita i bez plićaka. Srećom, našli smo uvalicu zvanu Mrtvo more. Kupali su se samo hrabri jer je u vodi bilo meduza od kojih su neki dobili opekline. Nakon kupanja posjetili smo botanički vrt u blizini. Vidjeli smo mnogo neobičnih biljaka iz raznih krajeva svijeta, ponajviše iz Australije. Te su biljke domaći mornari dovezli sa svojih putovanja i posadili ih na otok. Predvečer smo se vratili u hotel. Mnogi su zadnju večer proveli izvan hotela želeći se što više družiti.

Iscrpljeni, preplanuli od sunca, puni dojmova, krenuli smo na dugačak put kući.

MARINA HORJAN, 8.B

Na našem maturalnom putovanju boravili smo u gradu Dubrovniku i okolicu. Svi gradovi u svijetu imaju zanimljivu staru gradsku jezgru, ali mislim da je Dubrovnik nešto posebno. Smatraju ga jednim od najlepših starih gradova svijeta.

Polako smo prolazili popločenim uskim ulicama. Stare gradske zidine okružuju grad. Štitile su ga od brojnih neprijatelja u prošlosti, a i u nedavnom domovinskom ratu.

Prolazimo kroz Vrata od Pila. Iznad nas ponosno стоји kip svetog Vlaha, a na sredini malenog trga, nalazi se veliki gradski bunar zvan Velika Onofrijeva česma. Izgradio ju je napuljski graditelj Onofrijo 1438. te je služila kao gradski vodovod.

Šetamo glavnom ulicom koja se zove Placa ili Stradun. Ona je najomiljenije šetalište i okupljalište Dubrovčana. Održavaju se tu velike pučke svečanosti i procesije.

U Dubrovniku ima mnogo poznatih građevina u sastavu gradskih zidina. Tu je glavna gradská kula Minčeta. Ona kao da ponosito стојi na vječitoj straži. Dobila je ime po obitelji Menčetić na čijem je nekadašnjem imanju sagrađena. Tvrđava Lovrijenac uzdiže se na visokoj hridi od četrnaestog stoljeća da bi zaštitila zapadni dio grada.

Na trgu Luže zanimljiv je stup s likom ponosnog viteza Orlando. Na njemu se puna četiri stoljeća vijorila bijela zastava slobodne Dubrovačke Republike.

MATIJA LEŠKOVIĆ, 8.A

ŠTO ME POSEBNO RADUJE?

Raduje me moja obitelj i bliži i daljnji rođaci. Raduje me kada se ljudi međusobno vole. Raduje me najviše kada u školi dobijem dobru ocjenu i kada su mi svi sretni u obitelji. Raduje me što imam prijatelje i obitelj, raduju me i odlične ocjene.

ŠTO ME ZABRINJAVA?

Kad dobijem lošu ocjenu. Zabrinjava me kako doći u novu sredinu, u nov razred, tj. u srednju školu, hoću li će se lako sprijateljiti. Zabrinjava me alkohol, pušenje i mladi koji to rade. Zabrinjavaju me ocjene na kraju školske godine, a pogotovo upis u srednju školu i moj daljni život. Zabrinjavaju me ocjene iz nekih predmeta, zabrinjava me kad mi je obitelj bolesna. Zabrinjava me kamo poslije osnovne škole, zabrinjava me sve više drogirane i pijane omladine i onečišćenje.

OBRADILE: JASMINA KLANJČIĆ

ANICA KLANJČIĆ, 8.A

JEDAN MOJ ŠKOLSKI DAN

Ponedjeljak je. Prvi dan, prvog mjeseca, drugog polugodišta. Bože moj, opet taj užasan ponedeljak! Zašto ga barem jednom ne preskočimo? Nakon predivnih i prekratkih praznika opet učenje. Ovaj tjeđan sam dežurna na hodniku pa se moram ranije probuditi što mi teško pada. Stigla sam u školu, na prvi sat, milu i svima najdražu matematiku. Budući da je to prvi sat, uljepša nam cijeli dan jer kako se kaže: po jutru se dan poznaje. Naša nastavnica znalački priča o brojkama, a ne zna da nama nisu baš sve brojke, odnosno daske na mjestu. Naravno, ima izuzetaka. Nakon beskrajno dugog sata oglasi se zvono. Svi pojurićemo prema vratima kao da nas vrag goni. Sljedeći sat je kemija. Prije toga moramo provesti pet minuta s klincima na prvom katu; oni mi piju krv na slamku.

Vučemo se nevoljko u razred. Ulazi učitelj. Slijede dosadna pitanja koja i vrapci na krovu znaju. Kako je bilo na praznicima, jeste li se sjetili koji put otvoriti knjigu, što ima novo, bla, bla... Treći sat imamo engleski. To obožavamo. Mnogo toga već znam pa većini ukućana solim pamet. Govorim sve čega se sjetim, samo kad brat nije u blizini. Oni ne razumiju o čemu ja to trabujem i blaganaklono se smiješe. Ha, hal! Poslije engleskog slijedi tjelesni, "najgori" predmet. Skačemo, ludujemo. Tu i tamo doleti kome lopta u glavu. To je jedan "vrlo ugodan" osjećaj. I zvonil idemo u kuhinju. Svi se guraju kao izglađnjeli lavovi; gladnog želuca vraćam se onim "dripcima" na hodniku i dežuram. Poslije je likovni. Slušamo nastavnika. On po svom, a mi kao jedva čekamo da nešto radimo. Učitelj nije zadovoljan. Izgleda da su i crteži kazivali naš zbrkani školski dan.

MARINA HORJAN, 8.B.

... I BIVŠIH OSMAŠA

Kako su se snašli u novim školama i sredinama naši bivši osmaši? Gdje su i što rade? Svoja iskustva iznose "novopečeni" srednjoškolci Juraj Lukina i Tino Moštak.

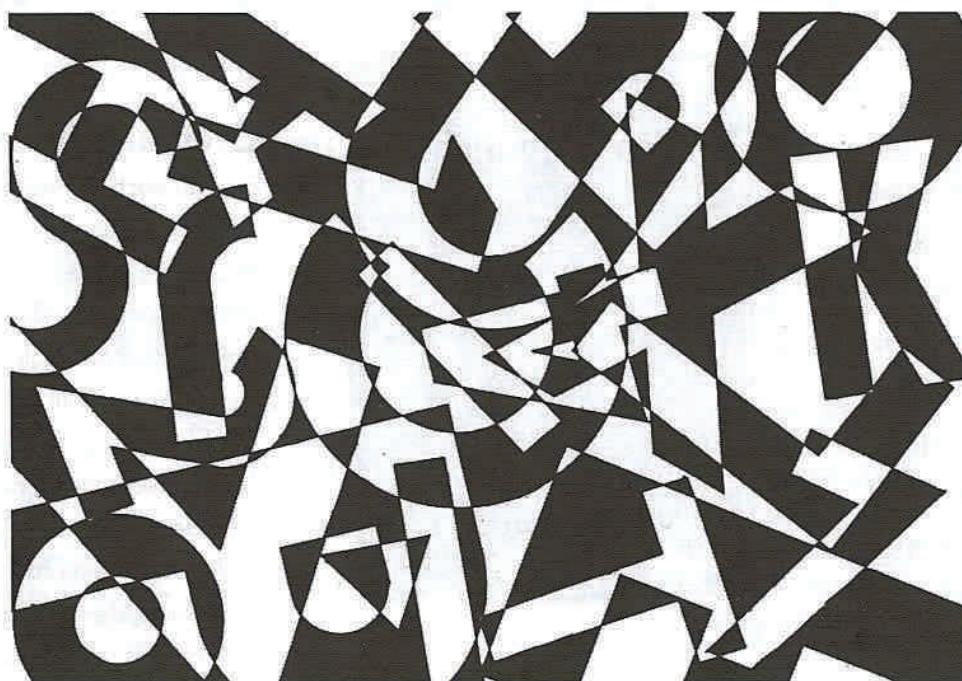
Š.P.U.D.

Juraj Lukina polazi 1. c. razred Škole primijenjenih umjetnosti i dizajna. Evo što on piše o svojoj školi:

"Prvi put sam školsku zgradu video na prijamnom ispit u 5. mjesecu '98. kad mi je sve to bilo novo, čudno, veliko i posebno. U toj školi treba znati crtati i modelirati jer svaki dan imamo tri školska sata struke zbog koje je prilično naporno jer svaki dan imam 8-9 sati. Nakon prvog razreda potrebno je

opet položiti prijamni ispit za drugu godinu u kojoj se svaki učenik opredjeljuje za odjel koji želi. Najteži su: Grafika, Arhitektura, Slikarstvo i Fotografija. Uz taj prijamni ispit u odabiru željenog smjera veliku ulogu imaju ocjene."

JURJEV RAD IZ PREDMETA PISMA (POZITIV, NEGATIV)

Elektrotehnička škola

Tino Moštak ide u Elektrotehničku školu u Zagreb, smjer računalski tehničar. On piše nešto o svome životu u Zagrebu.

"Zakoračiti u novu školu, "novi svijet", vidjeti nova lica, stjecati nove prijatelje nije bilo jednostavno. Početak školske godine započeli smo zajedničkim okupljanjem svih učenika i učitelja ispred školske zgrade. Nakon što sam našao stan na Jarunu, otvorila se nova stranica mog života. U stanu

imam tri cimera, domaće dečke iz Oroslavija i Donje Stubice. Svaki je dan u Zagrebu isti: buđenje, odlazak u školu, učenje i druženje s cimerima. Sve u svemu, super je.

Dodjem u stan u nedelju, jedva čekam petak da idem kući, a petak stigne kao metak. I vikend i tjeđan prohuij brzo i ja sam već "stari" srednjoškolac."

Ihr Hirten

Ihr Hirten, ihr Hirten,
und ist was geschehn! -

Wir haben die Engel
im Himmel gesehn.

War einer, der glänzte
wie Sonnenlicht klar;
der stand auf den Wolken
inmitten der Schar.

Die sangen von Freuden,
von Frieden und Ehr,
und dass Gott bei den Menschen
ein Kindlein wär.

Im Stall, in der Krippen
bei Esel und Rind,
daselbst man's gewickelt
in Windeln befind.

Ihr Hirten, ihr Hirten,
so kommt von der Hut
und seht, wie es lächelt,
und schaut, wie es ruht!

Doch seit mir hübsch leise,
stör keiner das Kind,
die Reise war weit,
nun schlummert's gelind.

MARIJA ZEBIĆ, 7. B

Ich liebe dich

Ich liebe dich

Weißt du das?

Ich liebe dich?

Das ist kein Spaß

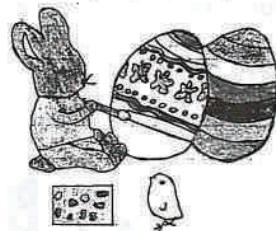
Ich liebe dich

Und das meine ich ernst.

MARIJANA PAVALIĆ, 7.B

FROHE OSTERN

Ostern kommt. Wir freuen uns sehr.
Meine Schwester und ich färben die Eier.
Meine Mutter backt die Kuchen. Am Osterntag
gehen wir in die Kirche. Nachher sind
wir alle zusammen zum Mittagessen.

Mario Šumek 5c

Eis

Nötig: 6 Eier

6 Löffel Zucker

3 Tüten Schlagsahne (Pulver)

Milch: wieviel nötig (2.5 - 3 dcl)

Zucker nach Wunsch

Vorbereitung: Ganze Eier und Zucker mixen. Schlagsahne extra mixen. Eier mit Schlagsahne noch ein bisschen mixen. Geb' dazu Schokolade, Vanille, Obst oder Aroma und verteile es in das Geschirr.

Stelle das in den Kühlschrank.

KSENJAJA KUHTA, 7.B

Groß und klein

Ein Mausloch ist winzig,
doch die Maus passt hinein.

Die Sterne sind riesig,
doch wir sehen sie klein.

Das Veilchen am Wald rand
bemerken wir kaum.

Für die Grille auf dem Boden
ist das Veilchen ein Baum.

Was dem einen eine Hütte,
ist dem einem eine Palast.

Eine Krume, die du wegbläst,
schleppst der Käfer als Last.

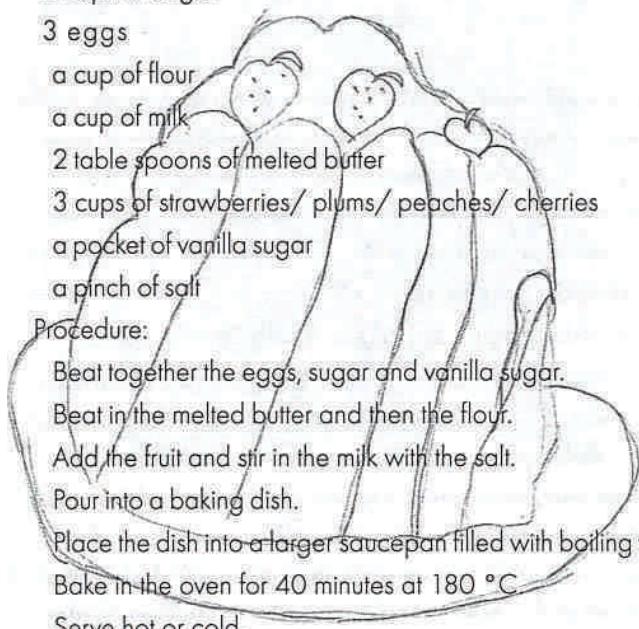
MARIJA ZEBIĆ, 7. B

Puding

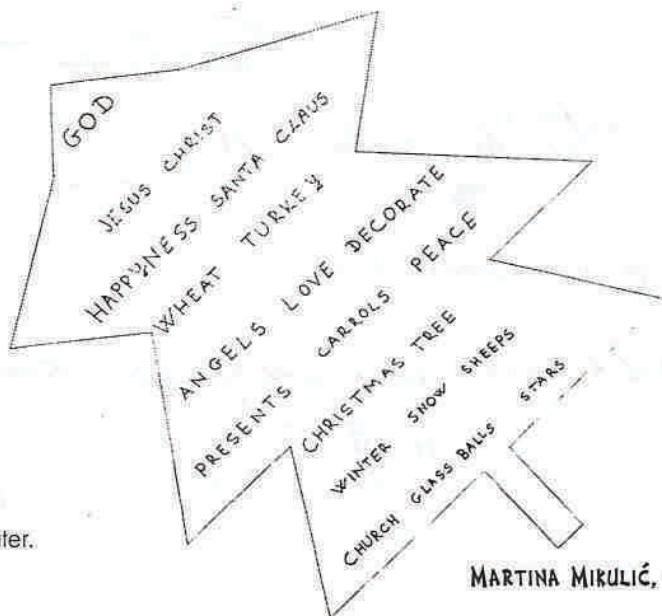
2 cups of sugar
3 eggs
a cup of flour
a cup of milk
2 table spoons of melted butter
3 cups of strawberries/ plums/ peaches/ cherries
a pocket of vanilla sugar
a pinch of salt

Procedure:

Beat together the eggs, sugar and vanilla sugar.
Beat in the melted butter and then the flour.
Add the fruit and stir in the milk with the salt.
Pour into a baking dish.
Place the dish into a larger saucepan filled with boiling water.
Bake in the oven for 40 minutes at 180 °C
Serve hot or cold.

PONEŠTO NA ENGLESKOME

MARTINA MIKULIĆ, 6.C

MIRJANA POŠTEK, 6. C

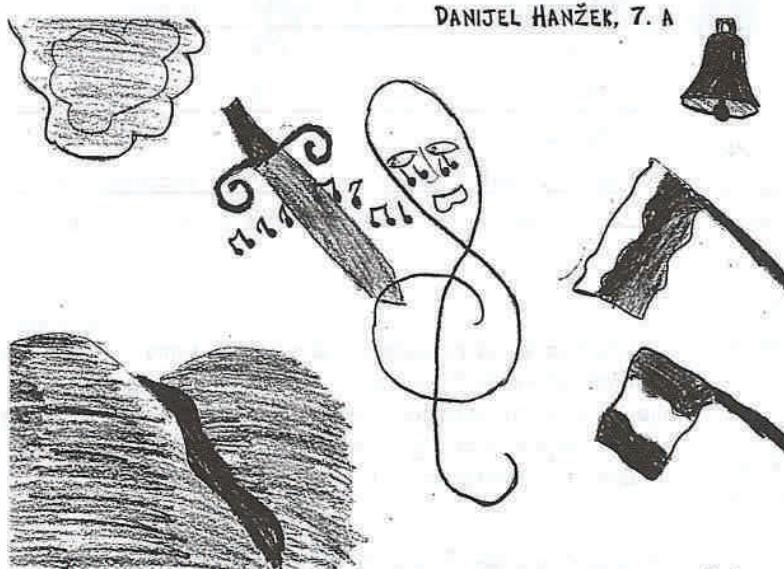

ZAŠTO SLUŠAM GLAZBU?

Još od davnine ljudi slušaju glazbu. Slušali su ju na vjenčanjima, zabavama, sprovodima. Glazbom su izazivali kišu, i istjerivali zle duhove, slavili pobjede u bitkama, plašili protivnike. Ja volim slušati glazbu. Ona me smiruje kad sam loše volje.

Jednostavno uživam slušajući glazbu. Najčešće slušam domoljubne pjesme. Svi bi ljudi trebali slušati glazbu. Slušajući glazbu ljudi bi bili radosniji, a onda bi sve bilo mnogo ljepe.

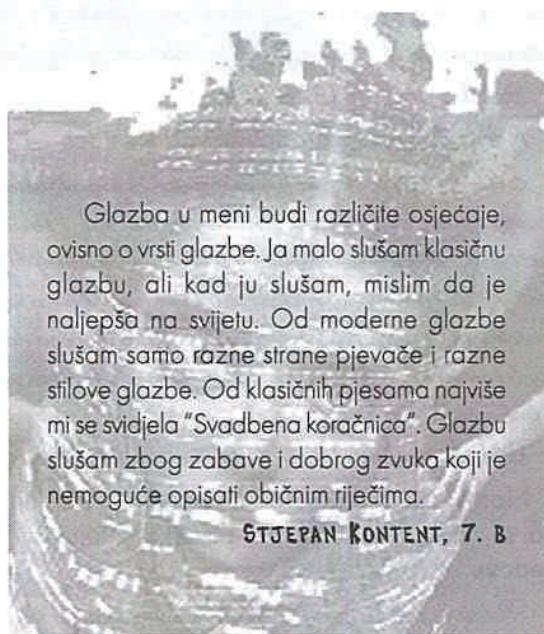
DANIJE HANŽEK, 7. A

PORAZ NAPOLEONA U RUSIJI, IVANA ANUŠIĆ, 5.B

Slušam onu glazbu koju volim, a to je zabavna glazba. Volim slušati glazbu ležeći u krevetu. Glazba me smiruje, opušta i uz nju se najbolje odmaram. Ona mi vraća dobro raspoloženje i veseli me.

ANA KOVACIĆ, 7. B

Glazba u meni budi različite osjećaje, ovisno o vrsti glazbe. Ja malo slušam klasičnu glazbu, ali kad ju slušam, mislim da je najlepša na svijetu. Od moderne glazbe slušam samo razne strane pjevače i razne stilove glazbe. Od klasičnih pjesama najviše mi se svidjela "Svadbena koračnica". Glazbu slušam zbog zabave i dobrog zvuka koji je nemoguće opisati običnim riječima.

STJEPAN KONTENT, 7. B

14. pršnjava stranica školske SPOMENICE

*Prijevano je prijeveme
školske spomenice.*

Školska godina 1875./76.

aljije se privatno i javno.

Školski odbor sjednicu pod predsjedničtvom

M. Jurčić n. v.

I za ovaj broj "Lipinog pučkoškolca" pripremio sam nekoliko zanimljivih podataka iz stare pršnjeve Spomenice naše škole. Vjerujem da će vam biti zanimljivi podaci, a i jezik kojim su pisali naši ondašnji gornjostubički učitelji. Doznat ćemo kako su postavljani učitelji, koji su problemi mučili ondašnje školstvo i čemu su se radovali vaši vršnjaci. Škola je u to vrijeme bila smještena u zgradi kod Gupčeve lipe.

Školska godina 1877./78.

Smjena učitelja ili kako se dobivalo mjesto učitelja krajem devetnaestog stoljeća

Postoje premeštenjem prijašnjega učitelja Maksu Jurčiću, ostalo mjesto učitelja u Gor. Stubići koncem rujan prošle godine izražnjeno, imenovala je Visoka kr. zemaljska vlada, odjel za bogoslovje i nastavu, na predlog ovog mjestoga školskoga odbora, svojim odpisom od 30. prosinca 1877 broj 7101 učiteljem gornjo - Stubičkim Vjekoslavom Sattlerom dojakošnjeg učitelja u Vel. Ravnju, koji je dne 3. ožujka službeno zaprisegnut, a svoje novo službovanje dne 15. ožujka tij. kao početkom 2. polugodišta.

Školska godina 1878./79.

A evo čemu su se radovali vaši vršnjaci

Mlađe obće pučke škole u gor. Stubići prisustvовало је дне 24. travnja тј. као дан прославе сребрног пира Њих. Великанства- су, službi боžji. Као тим сакупљеној у школи просврби уčitelj Vjekoslav Sattler примјерно слово, разтумачи и upoznar diećicu sa životopisom Њих. Великанства и знаменitošću ovoga дана а млађe izjavju "Carevku" – kraljevku, te oduševljeno sve to poprati sa trokratni "Živili!!!"

Školska godina 1879./80.

Nastava te školske godine počela je poprilično kasno. Što su tablica ili pločica i pisaljka pitajte svoje bake i djedove.

Politička obćina gornjo Stubička dostavljala je škol. knjige, u

ime za nauk portebite škol. stvari dosta sporu i dosta kasno, poslo su knjige nabavljene iz Zagreba i što su poslane istom dne 6. prosinca, a one iz Beča dne 22. prosinca; tablice primila je škola dne 30. prosinca 1879. dočim pak pisaljke, zadaćnice i još nekoje stvari, istom dne 17. veljače 1880. godine.

Školska godina 1880./81.

Školska godina započela je uobičajeno, no

Učasni i silni potres od 9. do 11. studenog, koji je kadao cijelo skoro načoj Domovini ljuti rana, a divno naše Zagorje naročito kraj Stubički pretvorio mal ne u jednu ruševinu, porušio je i oba pročelja naše školske sgrade a sgradu samu razorio toliko, da je postala za porabu skroz nesposobna. Potres morao je već dne 8. studena svoje dijelovanje započeti, budući da je poslije podne između 3 do 4 sata globus, nalazeći se dobro smješten na školskom ormaru, najednom se prehitio i pod školske klupje odkoturao. Kao u Zagrebu i svakuda po okolicu, tako se je i u Stubići gornjoj očitio dne 9 studena najžešći i najjače udarao oko 7 sati 45 časova. Crkva, škola, župni dvor, sgrada g. Ljudevita Horvat i sgrada presvetiloga g. grofa Oršća, vrlo su oštećene, dočim je kod ostalih u mjestu sgrada po manje prouzročene štete, budući da su zdanja većim dijelom sagradjena od drva.

Školska godina 1882./83.

Popis školskih sposobnjaka i učenika u pojedine razrede za škol godinu 1882./3. obavljen bi po profisu, te bi upisano.

u I. razred	50	učenika
u II. razred	18	učenika
u III. razred	23	učenika
u IV. razred	17	učenika
Ukupno:	108	učenika
u opetovnicu	38	učenika
Sveukupno:	146	učenika
Ostalo je neuškolanih	707	sposobnjaka
Za škol. godinu 1882./3.	853	škol. sposobnjaka

Učionica tadašnje škole mogla je primiti osamdesetero djece u jednoj smjeni. Veliki broj vaših vršnjaka (707) željnih znanja nije imao sreću pohađati nastavu zbog skučenosti školskog prostora. Bilo je to razlogom razmišljanja ondašnje školske vlasti i roditelja o gradnji područnih škola u Svetom Mateju i Dubovcu.

Do slijedećeg broja Vaš knjižni moljac, ravnatelj Željko Popović

Ah, što znači biti glumac...

U našoj je školi 05. 02.1999. u sklopu turneje po Krapinsko - zagorskoj županiji gostovala kazališna družina "David" s predstavom "Kadikad u kasni sat". Predstava je scenski prikaz poezije Dobriše Cesarića. Redatelj predstave je Zlatko Bourek koji je i kreator lutaka, a Sanja Ivić je napravila dramatizaciju. Iskoristila sam tu prigodu za intervju s poznatim i priznatim glumcem Perom Kvrgićem koji glumi pjesnika Dobrišu Cesarića.

Biti glumac, što to za vas znači?

Ah, što to znači biti glumac... To je kao svaki drugi posao, a nije baš sasvim tako. To je nešto što čovjek izabere kad je mlađ misleći da je to umjetnost pretvaranja i preobrazbe. Mi glumci igramo druge osobe, druge ličnosti, uživljavamo se u njih. Dakle, jedan svijet koji je fiktivan i izmišljen, a u kojem se govore mnoge istine o životu. To nas ispunjava zadovoljstvom i srećom ako uspijemo, a ako ne uspijemo onda smo nesretni.

Jeste li se željeli baviti nekim drugim poslom?

Kad sam bio mlađ, želio sam biti doktor, a kad sam bio sasvim mlađ, htio sam biti vatrogasac i nogometništa. Kad sam zašao u neke godine, 16. - te, 17. - te, onda sam odlučio postati glumac jer sam bio u amaterskoj glumačkoj družini. Tu sam počeo glumiti. Sviđao mi se taj svijet glume, pa onda

publika, uzbudjenje, pa trema i sve to skupa.

Jeste li željeli dobiti neku ulogu, a niste?

Imao sam tu sreću da sam dobivao uloge koje sam želio. Svojevremeno kada sam bio mlađ, htio sam igrati Pometu. I tu sam ulogu dobio jer je režiser smatrao da bih ja to mogao. Imao sam sreću. Glumci osim talenta i rada moraju imati malo sreće da imaju prilike igrati uloge koje bi željeli.

Okušali ste se i u redateljskom poslu? Kakvi su vaši dojmovi?

Usaporete posao glumca i redatelja.

Nisam se bavio redateljskim poslom.

no na sadržaj stiha. Za razliku od Tadijanovića, slovio je kao primjer pjesnika koji ne zna recitirati svoje pjesme. No, on je samo imao svoj način. Ja sam ga doživio kao jednog intimnog pjesnika koji piše o običnim jednostavnim stvarima: o proljeću, o jeseni, o ljubavi... Dakle, kao pjesnika najjednostavnijeg i najintimnijeg izražaja.

Smatrate li vi sebe velikim glumcem?

Ja sebe ne smatram velikim glumcem, neki kažu da jesam... ali ja o tome uopće ne mislim... Jer kad se čovjek umisli i kad misli da je veliki glumac, onda teže radi. Ja uvijek sebe postavljaju u situaciju kad mislim da sam problematičan i da mi ne ide sve od ruke. Evo, i ovu smo predstavu dosta dugo radili. Nije išlo, pa smo nešto mijenjali i dopisivali. Ima nekih glumaca koji u sebi nose osjećaj

veličine i važnosti. Ja sam, mislim, jednostavniji čovjek koji mora dosta raditi, mora se uigrati i zaigrati da bi dobro glumio.

Koja je odlika dobrog glumca? U kojem su omjeru naporan rad i kreativnost?

Bez rada nema kreativnosti. Postoji izreka da 99% rada i 1% talenta čini uspjeh. Međutim, mislim da u uspjehu ima i jednog i drugog. To je isto kao u muzici, ako nemate

sluha, nećete nikad biti muzičar. Ako nemate talenta, nećete biti glumac. Međutim, mnogo se može nadoknaditi i postići radom.

Je li vam gluma jedina preokupacija u životu? Čime se još bavite?

Gluma mi je profesija, a bavim se uobičajenim stvarima.

Što biste poručili učenicima?

Ne volim poruke jer se rijetko obistine. Budite marljivi, učite i radite, posvetite se onome što želite, što nosite u sebi, otkrivajte svoj talent i sebel!

MARTINA MIKULIĆ, 6.c

Ponekad dam neku primjedbu kad smatram da bi nešto trebalo promijeniti... Jer, svaki je glumac u neku ruku redatelj, ali glumački, a ne onaj koji režira cijelu predstavu.

Što mislite o djeci kao publici?

Djeca su jako dobra publika. Nose posebnu srdačnost i otvorenost. Ono što je za djecu primjerenovo oni sjajno primaju.

Kako ste doživjeli pjesnika D. Cesarića?

Ja sam pjesnika poznavao još za njegova života. Često sam ga sretao s Tinom Ujevićem. Dolazili smo u "Gradsku kavanu" i slušali ga kako recitira. Ponekad je recitirao jako patetično. Pazio je više na melodioznost

NAŠI KREATIVNI UČITELJI

Svaka škola ima svoje nastavnike. No, ako mislite da oni samo predaju na satovima, jako ste se prevarili. Svatko od njih ima svoje omiljene hobije kojima se bave u slobodno vrijeme. Ti su hobiji vezani uz njihovu struku, tj. posao. Naravno, naša škola ne bi bila originalna da ne "posjeduje" takve učitelje. Dobili smo ono što smo uspjeli izvući od njih (jer ponešto ljubomorno čuvaju). U idućem broju predstavljamo radove ostalih učitelja.

Gospodin Barisimo jedan je od vodećih nastavnika današnjice. Kada se ne bavi istraživanjem mišje gušterice, u svome NASA - laboratoriju, vrijeme provodi iskopavajući NKG, u prijevodu nepoznato korjenasto grmlje. Najbolji alat za to jest njemu omiljeni bager. No bilje, drveće i drač veoma su sretni što imaju spasioca. On, naime, kako bi spasio biljni svijet od ljudi i crknutih životinja, stavlja svoj super - originalni kostim sastavljen od crvene majice i žutihi tajica s dodatkom plavog plašta te kreće u boj, u boj. Svo već izumrlo bilje stavlja u tajni stroj za prešanje. Dok ga nije bilo doma, "drpili" smo mu ovu svježe spljoštenu kockavicu.

JESTE LI ZNALI?

Obična kockavica (*Fritillaria meleagris L.*)

Obična kockavica je ugrožena vrsta i kao takva upisana u Crvenu knjigu biljnih vrsta Republike Hrvatske. U stubičkom kraju nalazi se na plavljenim staništima, a lokalno pučanstvo naziva ju ciganček. Visoka je do 30 cm, zeljasta trajnica s lukovicom, šuplje stablike, a s izmjeničnim, duguljastim i žlebasto uvijenim listovima.

Na vrhu stablike redovno je samo jedan, do 4 cm dug, pognut cvjet crvenosmeđe boje, sa svjetlim pjegama. U cvjetu je smješteno šest prašnika i trodjelna plodnica. Plod je tobolac s brojnim sjemenkama. Razmnožava se lukovicama i sjemenkama. Vrijeme cvatnje: rano proljeće, već početkom ožujka.

Kako poboljšati njezin ugroženi status?

Stalno podučavanje pučanstva kako očuvati prirodno stanište na kojem obitava obična kockavica, a podučavati ih treba preko učenika, radija, TV, kratkim obavijestima i brošurama. Sprečavanje masovnog sabiranja u vrijeme cvatnje - gledaj, divi se, a ne uberili!

Intenzivnu eksploataciju livade provesti tek poslije cvatnje obične kockavice.

Ako je potrebno isušivanje terena, ostaviti jedan dio neisušenog za obiljevanje obične kockavice.

BRANKO BARIĆ

"Glavnog špijuna" Dragu Frajtaga lakše prepoznajemo po njegovu tajnom imenu "profač iz tehničkog". Jednom je dobio važan zadatak od vlade Japana da donese dokaz, tj. fotografiju glavnog ubojice japanske bube. Počivale u miru! Tako je krenuo u lov. Preobukao se u grm i "uslikao" ovog čovjeka. Ubojica je uhičen, a profač - heroj dobio zlatnu medalju i otišao u mirovinu.

Mlada i omiljena profica hrvatskoga jezika, dobrog stasa, tek je u usponu. Ipak se ne može poreći da je svojim turbo pisanjem i velikom, poput lubenice velikom pameću nadmašila starčeku poput Šenoe i drugih. Ako slučajno, no nemojte da vam se to dogodi, niste pročitali njezinu najnoviju pjesmu "Ne znam kak se zove", javite se meni (šifra:LEPA) i ja ću vam poslati novopečeni primjerak "New York Timesa", gdje se ona nalazi. Reklame, ha, ha! No, tu malo niže možete pročitati. Ako ne znate čitati, nek' vam je pročita susjeda; pjesmicu donesenu na srebrnom pladnju iz tvornice Vesna d. o. o.

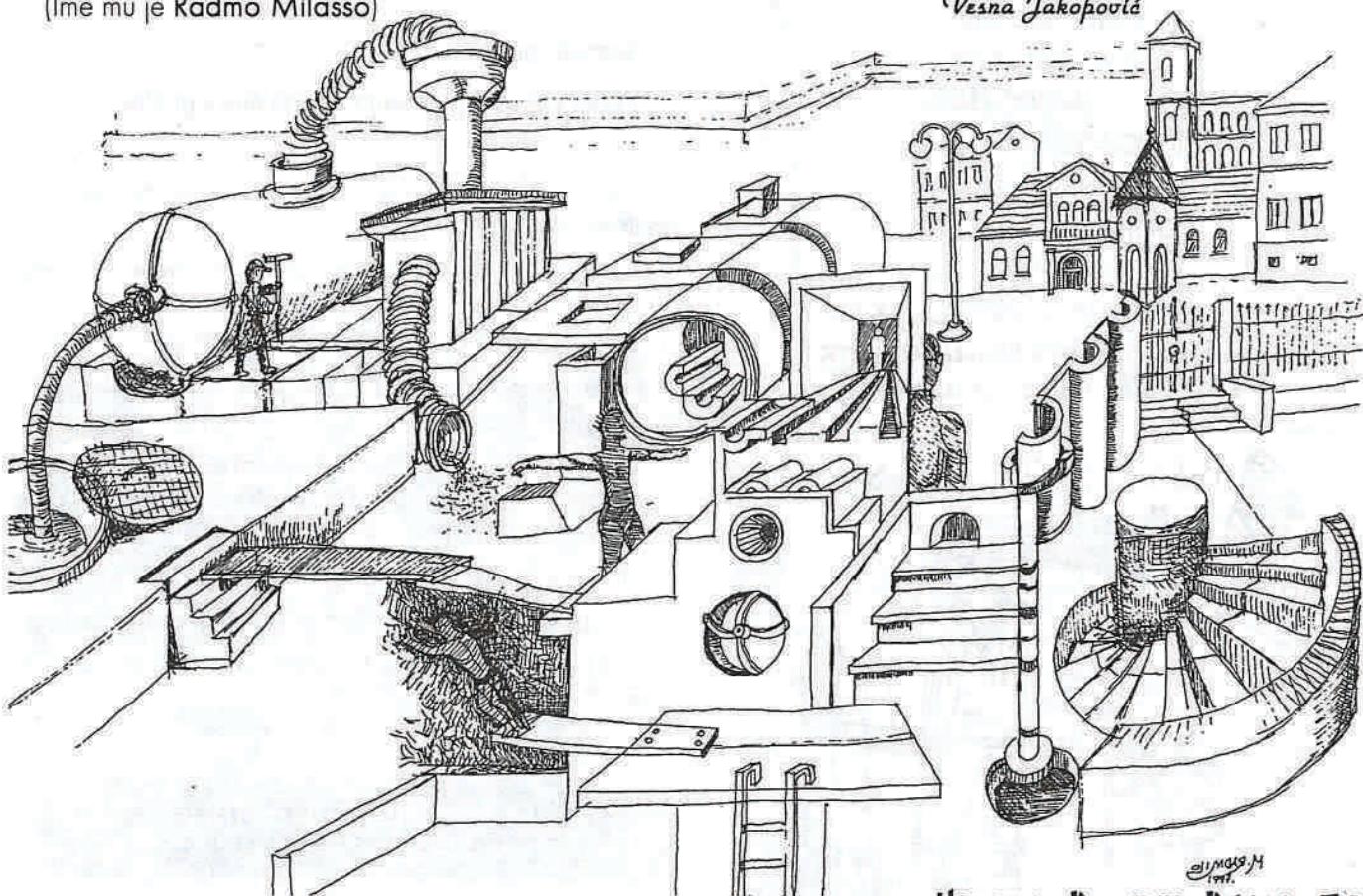
Predstavljamo vam novog Pabla Picassa.

Ovaj čovjek je za slikarstvo nadaren od trepavica do tijemena. Za samo jedan sat, ma za kakvih petnaest minuta može falsificirati Rembrandta, a ne kao onaj Harry Donaan koji se s tom slikom "natezal" mjesec dana u filmu "Incognito".

Uživajte u njegovim stvaranjima, lopovi, pokradite mu sliku

koliko god ih možete nositi!

(Ime mu je Radmo Milasso)

UREDILA: KSENija KuHTA, 7.B

PREVIŠE JE ZELENILA U OČIMA

Previše je zelenila u očima

a da bih se mogla pretvoriti

u oštar briđ samoće

i crno jezero ponora

koji prijeti da me odvedu...

Ali, uzalud prijeti...

Previše je zelenila u očima.

Sve one tame koje ne zovu,

sve one staze posute očajem

što žude dodir nasukanih koraka

- uzalud me zovu.

Ja se neću predati.

Moje se nade ne lome u neispunjavanju
niti moja blđenja traže izvornija svitanja.

Ovakav svijet kakav jest želim ponijeti iza
zagoneznih obzora u tišini samotnih ženica.
I ako se mom pogledu ispriječe nesalomljivi
stupovi crnila

- moja vjera i pobjeda neće biti manja...

Jer, previše je zelenila u očima...

Vesna Jakopović

Bakin cimer

Ove godine smo u školi u holu, gdje je naš etnografski prostor, imali krasan božićni ukras. Visio je iznad starinskog stola. Kitili smo ga papirnatim cvjetovima, crvenim, žutim, bijelim, plavim, jabukama i posrebrenim orasima. Na kraju je na njega stavljen ružičasto-bijeli lanac koji smo napravili kao i cvjetove od krep-papira. Bio je posebno lijep. Svaki sam ga dan za vrijeme odmora odlazila gledati. Jednog dana u školu je došla moja baka. Vidjela je naš božićni ukras. Kad sam došla kući, pitala me je tko je napravio onaj krasan cimer. Rekla sam: "Mi učenici". "Znaš", rekla je baka, "ovakav cimer sam kitila ja kad sam bila mlada za svaki Božić." Uzdahnule smo. Baka valjda zato jer je to bilo davno, a ja zato jer mi je naš cimer bio zaista prekrasan.

Uskrsne pisanice

U mojoj obitelji radimo pisanice na Veliku subotu - dan prije Uskrsa. Radimo ih tako da na jaje stavimo jednu vrstu biljke - list jaglaca ili peršina. To pričvrstimo gazom i onda se jaja kuhaju u malo vode i puno crvene lukovine. Još ih radimo i voskom tako da se po jajetu piše i crta ono što imaš u mislima. Moja mama kaže da će to biti vesele i razigrane pisanice jer smo svi dobro raspoloženi. Kad se na jajima posuši vosak, onda ih stavljamo u biljnu boju, običnu zelenu od raznih trava. Poslije nekoliko sati skidamo s pisanica vosak. To radimo moj brat i ja. Stavimo svaku pisanicu iznad svijeće da se rastopi vosak i brišemo ga krpicom. Poslije toga možeš vidjeti punu košaricu prekrasnih pisanica. Jaja su simbol života i mira, zato pisanice darujemo onima koje poštujemo i volimo, a i oni nas. Uskrs je dan kada je uskrsnuo Isus. Naš stol je bogato i lijepo urešen s puno raznolike hrane, pisanica i cvijeća. Zbog svega toga volim Uskrs i sretan sam.

IVAN CIGLENEČKI,
4. B

NAŠE PISANICE NA ŽUPANIJSKOJ IZLOŽBI U KRAPINI

IVANA HARAMUŠTER, 4. B

SIJEČNJ - MALOBOŽIČNIJAK

VELJAČA - SVEČEN

OŽUJAK - GREGURJEVŠČAK

TRAVANJ - JURIJEŠČAK

SVIBANJ - FILIPOVŠČAK

LIPANJ - IVANSČAK

SRPANJ - JAKOPOVŠČAK

KOLOVOZ - VELIKOMEŠNIJAK

RUJAN - MALOMEŠNIJAK

LISTOPAD - MIHOLJŠČAK

STUDENI - VSESvetČAK

PROSINAC - VELIKOBOŽIČNIJAK

ZAPISALI RODITELJI: Josip i Biserka Drempetić

SLANI POTOK, GORNJA STUBICA.

Saznali smo:

Pučka vjerovanja vezana uz prvi dan u godini

- nositi nešto novo 1. siječnja znači cijelu godinu kupovati i nositi novo
- nositi nešto crveno znači tjeranje zla jer crveno nosi sreću, a naročito donji veš
- bacanje starih stvari znači novi život
- ako se prvog siječnja dobro jede, bit će cijelu godinu obilje hrane
- imati toga dana u novčaniku novaca i u džepu sitniša znači da ćeš cijelu godinu imati dovoljno novca - prazan džep predskazuje oskudicu
- tko je sam, cijelu će godinu biti usamljen
- tko prvog siječnja posuđuje, cijelu će godinu posuđivali
- tko plače, cijelu će godinu biti plaćljiv, a tko pjeva, cijelu će godinu biti veseo

SKUPILE UČITELJICE VODITELJICE ETNOGRAFSKE I FOLKLORNE GRUPE OLGICA TURSAN I BOŽENA LACKOVIĆ

SNJEŽANA PANDL, 4.A

NAŠA ŠKOLA - UMJETNIČKO DJELO!?

ULAZ U RAČUNOVODSTVO

Što misle učenici...

Što misliš o oslikavanju škole?

Suzana Čmarec: Super je. Slike koje su napravili jako su lijepo. Svi učenici koji idu na likovnu grupu vole surađivati s učiteljem iz likovnoga zato jer zna raditi sve što mi poželimo, a i to naučiti druge učenike.

Mirela Čehko: Zgodna je. Izgleda živje i ljepše. Djeca je više prihvataju.

Da li ti je lijepo oslikavati školu?

Suzana Čmarec: Ne znam jer još nisam pokušala, ali ako bih pokušala, nadam se da bi bilo lijepo.

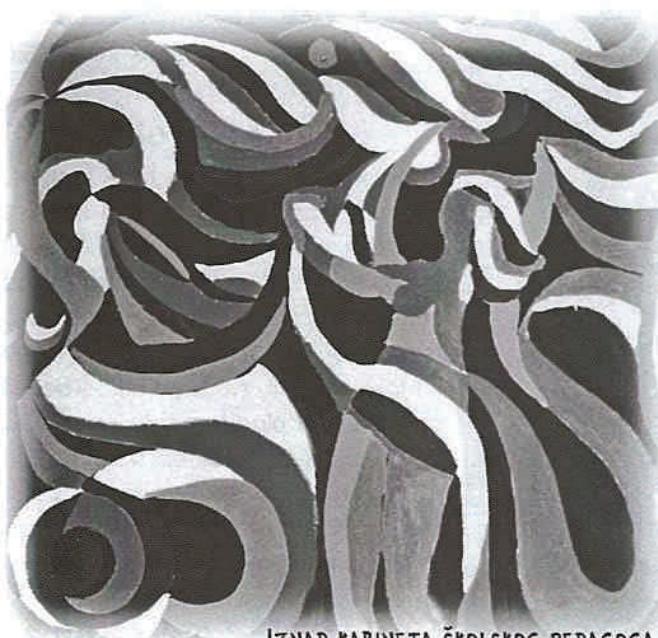
Mirela Čehko: Lijepo je i zanimljivo.

Kako bi trebala izgledati škola?

Suzana Čmarec: Ko' neka palača, dvorac s puno cvijeća i puno radosnih i lijepih radova.

Mirela Čehko: Lijepa i šarena.

SNJEŽANA ĐARAPI, 7.B

IZNAD KABINETA ŠKOLSKOG PEDAGOGA

POKRAJ ULAZA U GLAZBENI KABINET

PONESTALO BOJA

Likovna umjetnost mijenja se kroz stoljeća od raznih fresaka i mozaika do ulja na platnu. Tako se i naša škola u zadnjih nekoliko godina promjenila. Učenici od petog do osmog razreda oslikavaju zidove zajedno s učiteljem likovne kulture, da bi škola izgledala što ljepše i zabavnije. Da bismo što više saznali o oslikavanju zidova naše škole, razgovarala sam s učiteljem likovne kulture Radmilom Mihajlovićem i saznala ovo:

Čija je bila ideja tih učeničkih radova?

Već smo davno počeli oslikavati zidove, a ideja je bila zajednička.

Što je sve oslikano i kako?

Oslikani su hodnici u prizemlju, hodnik gdje je likovna učionica i učionica glazbene kulture. Uglavnom slikamo temperama te radimo mozaik od pločica.

Da li to veseli učenike?

Da, jako im se svida. Svatko voli crtati i slikati po zidovima, a uklapa se u likovni program.

Što ćete još oslikati?

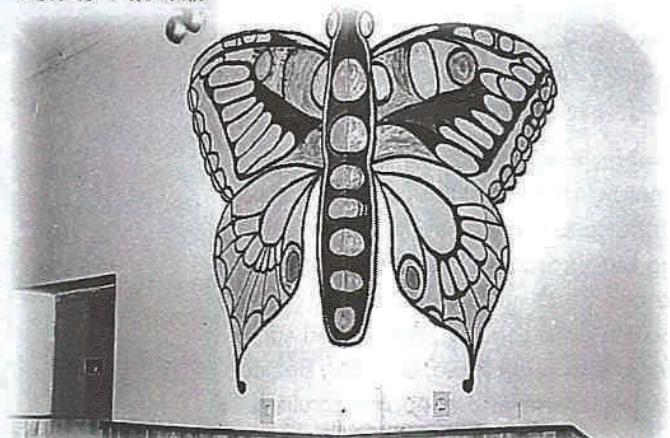
Još ćemo napraviti mozaik - proljeće od pločica, oslikati sve hodnike, zemljopis, povijest...

Kako napredujete?

Dobro, samo nam je ponestalo boja, a s pločicama radimo u slobodno vrijeme.

IVANA ŽEBIĆ, 7.B

DETALJ S HODNIKA

CRVENKAPICA

Bila jednom djevojčica po imenu Crvenkapica. Jedno jutro pošalje mama Crvenkapicu k bolesnoj baci da joj odnese novac za porez. Kako je Crvenkapica putem po šumi brala vrganje za baku, dogodila joj se vrlo velika nezgoda: odvezali su joj se žniranci. Dok je Crvenkapica vezala žnirance, pred njom se pojavlja vuk s pumpericom i upita ju: "Kamo ideš?" Ona mu odgovori da ide svojoj baci. Zatim vuk upita: "Što je u košari?" Crvenkapica mu reče da je

ANDREA HANŽEK, 1.B

u košari 10 tisuća dolara koje nosi bolesnoj baci za porez. Vuk ju je namjeravao ubiti i oduzeti joj novac, ali iznenada se iza vuka pojavio lovac s kalašnikovom i povikao: "Ruke u vis, ovdje FBI!" Vuk se naglo okrene i pogodi lovca u rame, a Crvenkapica hitro uzme batinu i gurne je točno kroz vukov želudac. Za to vrijeme pridigne se ranjeni lovac te uzme skalper, preparira vuka i dade ga gospodinu Bariću. Spašena Crvenkapica zahvali lovcu i otide k baci. No kad je stigla baci, bilo je prekasno jer ju je vuk već pojeo. Crvenkapica uzme taxi i otide staviti novac u banku. I tako je živjela od kamala sretno sve do kraja života.

ANTONIO HARAMUSTEK, 7. A

Žuta priča

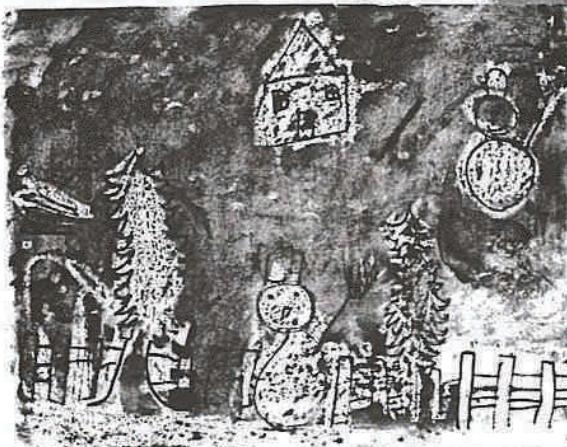
Bila jednom jedna žuta pčela. Ona je jednog zutog dana odletjela na žutu livadu. Tamo je sakupljala žuti med. Odnijela ga je u žutu košnicu. U njoj je bilo mnogo drugih žutih pčela. One su također donijele žuti med u žutu košnicu. Došlo je vrijeme za žutu večeru. I sve su žute pčele uzele tanjure i počele jesti žuti med. Poslije večere njihovi su žuti trbuščići bili puni. Svidjela im se žuta večera. Bile su site i zadovoljne te su sve obukle svoje žute pidžame, odložile svoje žute papuče, zavukle se u svoje krevete i pokrile se žutim pokrivačima. Položile su svoje žute glave na žute jastuke i utorule u žuti san jer će i iduće jutro za njih biti samo žuto.

ŽUTI AUTOR, ŽUTI RAZRED

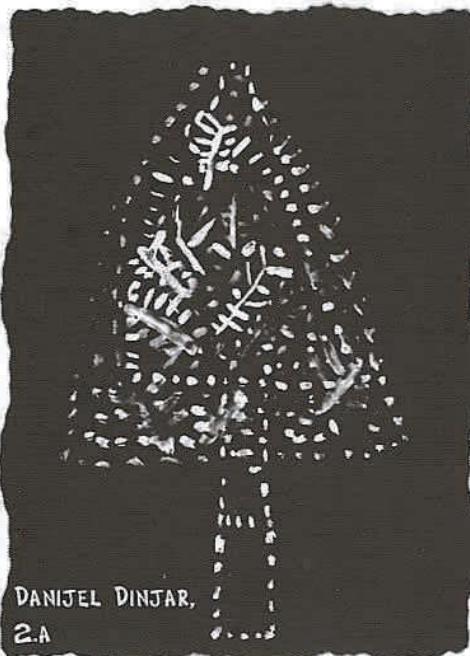
Jelovo stabalce

Na jednom brežuljku raslo je malo, znatiželjno jelovo stabalce. Uoči Božića stabalce su iskopali neki ljudi. Odnijeli su ga kući i posadili u lonac. Tog Božića to je bilo predivno božićno drveće. Poslije Božića posadili su stabalce ispred kuće. Tamo je ponosno raslo, a svakog Božića osvjetljivale su ga raznobojne žaruljice.

MATIJA PIKEC, 2.B

MARIJA ŠKUDAR, 1.B

2.A

SNJEŽNO JUTRO

Plavkasta gora Medvednica uzdiže se ponosno prema srebnom zimskom nebu, gore visoko nad Stubicom. Njen izgled, kao i izgled čitavog krajolika, promjenio se preko noći. Gusto drveće utorulo je u bjelinu. Za tamne vrhove zapinju gusti bijeli oblaci. Podno gore skrivaju se u nizu niski brežuljci zaodjenuti u zimski bijeli plašt pod kojim počivaju kućice čiji krovovi imaju debele bijele kape.

Snijeg bлиješti na jutarnjem zimskom suncu na livadama i voćnjacima. Voćke u voćnjacima i visoki borovi uz kuće ukrašeni su bijelim snijegom. Priroda je uthnula pod debelim, snježnim pokrivačem.

DIJANA KOSEC, 5.C

PRIČA POTOKA

U nedjelju sam išao brati kestene. Prolazio sam kraj potoka Burnjaka. Njegova voda je tihoo žaborila. Na obali je bilo puno smeća koje je zaostalo od nedavne poplave. Odjednom sam začuo uzdah potoka. Ne znam kako ljudi mogu biti tako nemarni i svuda po prirodi bacati otpad. Zašto plastične čašice za nešto ne upotrijebe, ili da barem skupljaju stari papir i tako sačuvaju koje drvo? Uvečer sam razmišljao o tome. Sljedećeg dana sam s mamom posadio sadnice cvijeća u prazne čašice jogurta.

JURICA DARAPI, 2.B

Tičekov dom

Ja sam tiček. Štel sam prejši v šumu. Mislil sem da je tam lepše. Kad sem zapopeval, vsi su mi se smeiali. Tičekti v šumi su popevali drugač. Setil sem se svojega dresa v dvorišču i brže se vrnil nazaj. Više nis šumu štel ni pogledati.

ANTE PEŠEC, 2. B

Sunce sja

Suncokret se smiješi.

Slavuj skladasvirku svoju.

Svjetlost slikasliku svoju.

Sasvim sjajnu.

PETRA LUKINA, 1. A

IVA STAKOR, 2.B

Dobar vjetar

Postoje kojekakvi vjetrovi. Jednom je došao jedan dobar vjetar. Nije uopće puhan. Pustio je sunce naprijed da se djeca mogu igrati. Jednog dana je došao njegov tata. Tata vjetar je jako zapuhao i odveo je svog sina.

KATARINA PASANEC, 1. B.

MOJ ORMAR

Moj ormar je velik i bijel, a u njemu ima puno mojih stvari koje moja mama uredno složi. Ponekad iz njega izvadim koju majicu i tada napravim neret, a to mamu veoma ljuti. U igri po sobi ponekad mi posluži da se sakrijem u njega, tada ga tata zaključa. Otkad imam sekú, mama njezine stvari stavljá u jednu ladicu. To me ne ljuti jer je ormar velik i imamo dovoljno mesta za našu odjeću i igračke. Vrlo sam sretna što ga imam.

NIKOLA JELOVEČKI, 2.R. PŠ SVETI MATEJ

MATIJA RUK, 4.B

Moj zavičaj

Rođen sam u Hrvatskom zagorju. Selo u kojem živim zove se Modrovec. I moji

prijatelji tu žive. Svi se dobro pozajemo. Kad idem u školu upoznajem

svoj zavičaj. S tatom i mamom na njivi ja ga osjećam. Trčim i skačem po

zagorskim bregima. Berem grožđe i kukuruz. I tu je moj zavičaj. A svoju

šumu najviše volim u jesen kada je puna kestena. Ja sam mali Zagorac i time se ponosim.

LUKA KLANJIĆ, 2.B

Ljubičice

Ljubičice su divno crvene.

One cvatu u proljeće.

Nježni miris svuda se širi.

Njega vole svi leptiri.

Ljubičaste su i bijele boje.

Ljubičice svi ljudi vole.

ANDREJA PELESK, 2. RAZRED.

LITERARNO - LIKOVNE STRANICE

Ti

Ti si ljubav mog
života

i jedan
prekrasan dan.

Ti si moj život
i moj san.

Ti si moja pjesma
koju upravo
pišem.

Ti si jedini razlog
zbog kojeg
dišem.

Ti si ljubav mog
života
i jedan
prekrasan dan.

IVANA ZEBIĆ, 7.B

Moja majka Blaženka

Moja majka ima smeđu kratku kovrčavu kosu. Na licu joj se posebno ističu dva živa, ali blaga oka. Njezin je hod smiren, a govor tih i blag. Živi zajedno sa mnom i mojim ocem u jednoj maloj, drvenoj sobici. Po cijeli je dan čisti i mete, pa je njezinom zaslugom u našoj sobici uvijek čisto i uredno. Moja se majka nikada ne dosaduje. Svaki dan ručno pere rublje dva do tri puta, kuha, pere, čisti i radi u vrtu. Unatoč tome, uvijek nađe vremena da se sa mnom našali i porazgovara.

Moja je majka jako uredna i čista osoba. Zna kuhati najbolje na svijetu. Uvijek je spremna žrtvovati se za druge. Jako je iskrena, osjećajna i darežljiva osoba. Kupuje mi što želim jer ne želi da se osjećam drugaćijom od druge djece. Naročito voli cvijeće, kojega imamo na desetke vrsta ispred kuće. Dobra je prema svakome i uvijek spremna pomoći. Često mi priča o svojem djetinjstvu koje je nažalost provela bez oca, no zahvaljujući njezinoj dobroj i radišnoj majci, ona je ovakva kakva je danas. Meni je moja majka najdraža na svijetu. Ljuti se na mene samo ako vidi da sam opet počela gristi nokte. Žalosna je kada sam bolesna i uvijek govori da bi željela da je ona bolesna, a da sam ja zdrava. Iako se ponekad bezrazložno ljutim na nju, ona mi to uvijek oprosti. Ja joj možda prerijetko kažem: "Volim te", ali to moja majka vidi u mojim očima. Divim joj se jer je spasila život moga oca i posebno zato što je u ratu izgubila sve osim života, ali nije izgubila nadu.

MARTINA MIKULIĆ, 6.C

Ssimpatija

Kad sam imala šest godina, svidio mi se jedan dečko koji je imao plavu kosu i plave oči. Vidali smo se rijetko i tada nam je vrijeme brzo prošlo. Sad kad idem u školu, svida mi se jedan dečko iz razreda. Potajice ga gledam, ali ga neću opisati jer bi svi znali iko je pa bi me zezali.

PETRA BLAGEC, 2.RAZRED

Mladost

Nasmiješi se mladosti vđrinom neba
i sjajem sunca.
Nasmiješi se cvrkutom ptica
i rumenim trešnjama.
Okruni svoju ljubav blagim
poljupcima.

SNJEŽANA ČMAREC, 7. B

Vrste ljubavi

Ljubav je kad se nekog voli. Ljubav je kad se nešto voli. Ljubav je kad se nešto ljubi. Prava ljubav je kad se dvoje zaljube. Kad se darivaju. Kad se poštuju. I kad su uvijek zajedno. Imo mnogo ljubavi, a ja mislim da je u meni prava ljubav.

SILVESTAR ŠKUDAR, 4. B

Život kao život

Sjedim, razmišljam.

Sunce zatvara svoje umorne oči, a mrak osvaja svaki kutić u skrivenim šumama, na nekom tajnom mjestu.

Lebdim.

Misli me odvode u svijet gdje puste želje postaju stvarnost,

život nije isti.

No to je samo san.

Kuda ide ovaj život,

kamo nas vodi,
ne znam

Možda sve ove tuge,
nesreće i boli imaju

svoj cilj.

Možda

Jutro će se uvijek buditi, prva zraka sunca

zablijesnuti na nečijem prozoru, prekinuti nečiji san.

Ljudi se muče,
plaču, tuguju, vesele,

čemu?

Svemu će doći kraj.

KSENJIA KUHTA, 7. B

Ponedjeljak, 30. studenoga

Danas sam se, dragi moj dnevničić, vrlo šugavo osjećala. Tomu je kriva ona nesposobna medicinska sestra koja mi "tri ure" nije mogla naći žilu.

Mačak se konačno osvetlio ocu za onaj udarac. Blatinjavim nogama pregazio je auto koji je tek stigao iz pravone. Još sad slušam tatu kako više: "Pedeset kuna bačeno ni za što!"

Eto, kakve sam ja srećel! Poslije ovakvog dana pojavila mi se bubuljica nasred nosa.

Utorak, 1. prosinca

DAN BORBE PROTIV AIDS-a

Izludjet ću od nesanice! Tata je protjerao mačka iz kuće pa je on svu noć mijaukao pod mojim prozorom. A najgore je što sam u školu morala ići s golemin podočnjacima jer se korektor nije primio.

Bubuljica na nosu raste mi i dalje. Mama kaže da je to od živciranja u školi pa mi je dala da pijem vitamine. Ja bih prije rekla da je to zbog nepravilne prehrane. Po tatinoj narudžbi već dva dana jedemo grah. On ga obožava. Fuuuuuuuuuuu!

Hej! Baš sam primijetila da je počeo padati snijeg. Mislim da ćemo imati lijep Božić.

Srijeda, 2. prosinca

Tata ima gripu. Nije ni čudo. Jučer je cijelo poslijepodne vani na zimi čistio auto. Mama mu je po onom snijegu i ledu otišla po andole, čudo da nije završila negdje u grabi.

Bubuljica na nosu raste mi i dalje. Tome je kriva mama koja nema pojma o vitaminima.

Četvrtak, 3. prosinca

Dva su sata u noći. Tota, moja

Leptirići

Kad mali leptirići po cvijeću lete,
meni se čini
da cvijeće po cvijeću leti.

MARINA BOKUN, 4.B

Iz moga dnevnika...

Izgubljeni zečić

Prije podne moj djed je u vinogradu našao jednog zečića. Zečića je dao meni. Jako sam ga volio, no morao sam ga pustiti njegovoj majci.

ANTONIO PAKELJ, I. B.

najmlađa seka, dere se iz svega glasa. Ima temperaturu 39.5. Mislim da će je sada istuširati. Spava mi se i ne mogu dalje pisati. Laku noć.

Tata se još izležava u krevetu. Tobože je bolestan, ali sam primijetila da i dalje puši.

Mama kaže da ništa ne vidi na mom licu, ali ja mislim da to govori kako bi me utješila.

Petak, 4. prosinca

SV. BARBARA (ZAŠTITNICA RUDARA)

Upravo sam došla sa sanjkanja i tako sam umorna da ne mogu dalje pisati. Idem ispratiti Barbarine goste i onda ću poći u krevet.

Subota, 5. prosinca

Jedino što mi se danas posebno dogodilo jest da mi je bubuljica s nosa skroz nestala. Uostalom, nitko ju osim mene nije toliko primjećivao. Ne znam kome da zahvalim za tu promjenu: vitaminima ili pizzi.

Nedjelja, 6. prosinca

SV. NIKOLA

Za Sv. Nikolu dobila sam lijepi digitalni sat i punu vrećicu slatkisha.

Na svu sreću Tota i Tata su ozdravili, ali je jadan mačak počeo kihati. Nakon nakog vremena tati se smilio pa ga je pustio u kuću. Konačno ću se dobro naspavati.

No, sve u svemu, dragi dnevničić, ovo i nije bio tako loš tjedan.

JELENA LISAK, 7.B

LITERARNO - LIKOVNE STRANICE

JADI KOJI NAS TIŠTE

Zašto nisam donijela prikaz?

"Razdrman" mi je bio cijeli tjedan, pa tako i jedna srijeda. U školi sam pisala test iz matematike, a kasnije sam morala ići stomatologu. Dogovorila sam se s tatom da dođe po mene. Lijepo je obećao, ali nije mogao doći. Nazvala sam mamu, a ona mi je predložila da pričekam autobus pa da tako dođem kući. Čekala sam pola sata. Autobusa nije bilo. Odlučila sam otići pješke kući. I tako sam krenula. Došla sam do mjesta Samci i vidjela autobus da ide. "Što sad?", pitala sam se. Ništa, shvatila sam da moram ići pješke. I tako sam pješačila 8 km. Došla sam sva premorena kući. Sjetim se da sutra imam novinarsku, a ništa nisam napisala. Zašto? Zato jer nisam imala vremena.

MIRJANA POŠTER, 6.C.

Iz mođa kuta...

Zašto bi cure trebale imati nastavni predmet tehničku kulturu? najvažnije je pitanje današnjice. Ja se kao diplomirani biciklin-mehaničar potpuno slažem s time.

Mislim da bi naše nespretnе i za niš djevojčice trebale proučavati domaćinstvo i kuhanje jajca sa špekom da što bolje upoznaju pojmove kuhača, lonec..., dok bi komadi, oprostite, dječaci istraživali o najnovijem modelu biciklina s pomoćnim kotačima. Curi koja želi postati traktor-mehaničarica, tehnička bi kultura bila izborni predmet.

Cure, juriš na buncekal!!!!

KSENija KUHTA, 7.B

Dan školske slobode

Naša je škola prestroga. Razne priredbe i obilježavanja blagdana lijepo su organizirani, no svi učenici nisu u školskom zboru ili u tamburaškom orkestru da se istaknu na priredbama. Trebalo bi jedan datum u školskoj godini obilježiti kao Dan školske slobode. Na taj bi dan svaki učenik radio što želi, a to znači da toga dana ne bi bilo nastave. Održavale bi se razne igre i natjecanja koja još u našoj školi nisu viđena, a pobjednici bi bili nagrađeni. Svatko bi se obukao po želji, cure bi nabacile malo make up-a, no nered i nemir bi ostali primiren. Pravila ponašanja bi ostala ista. Sutradan bi sve bilo po starom. U vezi datuma toga slavnog dana, trebao bi biti 13., pogotovo ako je petak, pa nema straha da se na taj najgori dan dobije "kljoca".

KSENija KUHTA, 7.B

Škola bi nam nedostajala

Bilo bi super kad bi učenici sami mogli birati kakvu školu žele. No mislim kako se ne bi moglo mnogo toga promjeniti jer je ova škola, koju polazim već sedam godina i koja će me usmjeriti dalje, gotova savršena. Mnogo učenika bi željelo da škola uopće ne postoji. Mislim da su to samo prazne riječi i da bi svima nedostajala.

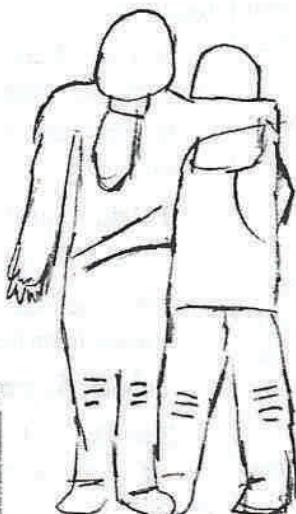
ANONIMNI AUTOR

Moje buduće zanimanje

Ja bih želio biti mehaničar. Htio bih imati svoju radionicu. Ljudima bih popravljao automobile.

Ako ču biti dobar majstor, imat ću mnogo posla i zaraditi novac. Svojoj ču učiteljici auto popravljati besplatno.

LUKA KLANJČIĆ, 2.B.

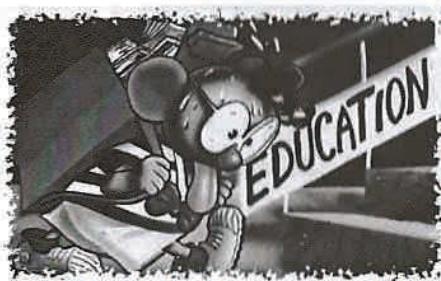

IRENA LEŠKOVIĆ, 5.B

MARINA BENKO, 7.A

KLANJAM SE TEBI, VELIKI
CARU RACUNALA EVO, SKIDAM
KACIGU U ZNAK POSTOVANJA
PREMA TEBI. SLUŽIT ĆU TI MJEĆNO
SA SVIM SRCEM SVOJIM MAČEM
SVOJIM. TO JE MOJA ŠAKLETVA.
NADAM SE DA ĆEŠLUTI TAKO
MILOSTIV RIATI MI 20
NAJBOLJIH ZANTIĆUM III RACUNALA
ZA ZAHVALNOSTU - JA

KAKO SE OSJEĆAM KAD DOBIJEM LOŠU OCJENU?

Loša ocjena! Školski dani prepuni su rada, briga, problema. Iz dana u dan nižu se uspjesi i neuspjesi. Dobivamo lošije i bolje ocjene. Dobrih ocjena ima dosta, ali je još više onih loših koje se usele u imenik tijekom godine. Evo što o tome misle naši učenici.

Dobio /la/ si lošu ocjenu. Kako se osjećaš?

- Ne uvijek jednako, zavisi iz kojeg predmeta.
- Rijetko dobijem lošu ocjenu.

- Na početku mi je neugodno, ali to me potiče da još bolje učim.

Da li često dobiješ lošu ocjenu?

- Ne događa mi se često.
 - Zavisi kakav mi je tjedan.
 - Dogodilo mi se par puta.
- Kažeš li svojim roditeljima?*
- Za neke da, za neke ne.
 - Ne kažem nikada.
 - U većini slučajeva kažem.

Kako se ponašaju tvoji roditelji kad im

kažeš za lošu ocjenu?

- Pa, nisu ni oni veseli.
 - Ako su dobre volje, reakcija je bolja. Usput kažem da će ispraviti.
 - Kažu mi da drugi put učim malo više.
- Koliko ti je vremena potrebno da ispraviš ocjenu? Napraviš li to nakon kraćeg ili duljeg vremena?*
- Ili odmah, ili nikada.
 - Kad naučim sve.
 - Nakon kraćeg vremena.

JASMINA I ANICA KLANČIĆ, 8.A

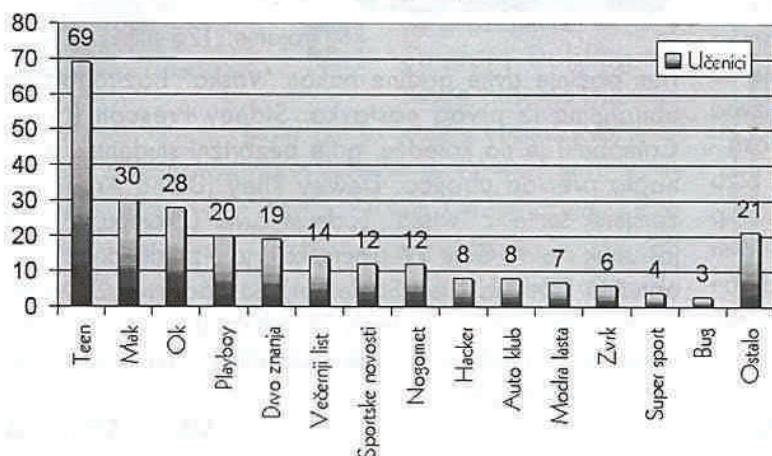
ŠTO GLEDAMO I ČITAMO? Anketu

Da učenici mnogo vremena provode uz TV, poznata je stvar. Najgledanje su, svakako,

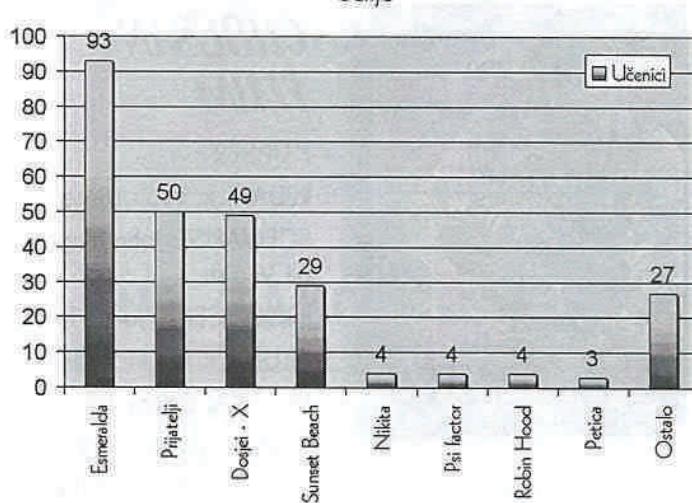
TV-serije koje obično svojim zapletom i fabulom "plijene" učenike i okupljaju ih svaki dan u isto vrijeme. Da bismo doznali koje su to serije najgledanije, anketirali smo sve razrede od 5.-8. na satovima razredne zajednice. Svaki je učenik smio izdvojiti seriju koju najradije gleda.

Uvjerljivo vodi Esmeralda, a sad bi vjerojatno vodila ona sapunica koja se prikazuje u tom terminu. Omiljene serije su, kao što je vidljivo iz grafičkog prikaza, i Prijatelji i Dosjei X. Neki misle da je zbog redovitosti i stalnog termina i sportska emisija Petica serija.

Časopisi

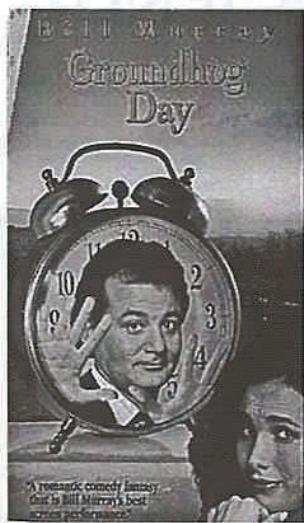

Serijske

Učenici rado čitaju časopise (radije no knjige). Svaki je učenik u ovoj anketi trebao izdvojiti samo jedan omiljeni časopis. Na vrhu su časopisi po temama bliski toj dobi (Teen, O.K.) Petaši najradije čitaju Mak, osmaši (gleđaju?) Playboy, a vole biti informirani pa rado čitaju i dnevne novine.

POGLEDAJ FILM...

BESKRAJNI DAN

REDATELJ: Harold Ramis

SCENARISTI: Danny Rulin, Harold Ramis

MUZIKA: George Fenton

GLUMCI: Bill Murray, Andie MacDowell, Chris Elliott, Stephen Tobolowsky, Brian Doyle - Murray, Narita Geraghty

Kako bi bilo probuditi se svakog jutra i pred sobom imati isti dan? U takvoj se situaciji nađe mrzovoljni i cinični televizijski novinar Phil Conors kada otiputuje

u zabačeni Punwsutawney u Pennsylvaniji da izvijesti o tradicionalnom Svišćevu danu. No taj se dan iz nepoznatog razloga počne beskonačno ponavljati, a toga je svjestan samo Phil. Vrijeme odluči skratiti pokušajem osvajanja tajnice Rite, a svakog ponovljenog dana on popravi pogrešku na kojoj je pri prošlosti pokušao upropastio svoje šanse.

MIRJANA PoŠTEK, 6.c

VRISAK

REDATELJ: Wes Craven

SCENARIST: Kevin Williamson

PRODUCENTI: Cary Woods i Cathy Konrad

MUZIKA: Marco Beltrami

GLUMCI: David Arquette, Neve Campbell, Courteney Cox, Skeet Ulrich, Matthew Lillard, Rose McGowan, Jamie Kennedy, Drew Barrymore

Trajanje: 119 minuta

Tinejdžerka Sidney (Neve Campbell) postaje metom ubojice koji je zlostavljao i ubio njezinu kolegicu iz razreda. Nameštiva novinarka (Courteney Cox) odlučna je otkriti istinu, uvjereni da je čovjek koji je sada terorizira njezinu kćer silovao i ubio Sidneyinu majku godinu dana ranije. Dok prvi osumnjičeni postaje Sidneyin dečko Billy (Skeet Ulrich), uskoro se na listi osumnjičenih nađu i tinejdžerski buntovnik Stuart, kao i Randy (Jamie Kennedy) zaposlen u videoteci. U međuvremenu zamjenik policijskog narednika Dewey (David Arquette) osim što baca oko na novinarku, već vidi kako se o cijeloj priči snima film u kojem nju omiljena Meg Ryan ostvaruje ulogu karijere: "Koliko ja imam sreće, angažirali bi Tori Spelling" ...

KSENija KuHTA, 7.B

ČUDESAN IZUM

FLUBBER

REDATELJ: Walt Disney

SCENARIST: John Huges i Bill Walsh

PRODUCENT: John Huges

GLUMCI: Robin Williams

MUZIKA: Danny Elfman

Trajanje: 90 min

Briljantan, ali potpuno rasijan profesor Philip Brainard (Robin Williams) nalazi se na pragu pronalaska revolucionarnog izvora energije, ali i na pragu da propusti vjenčanje sa svojom zaručnicom Saron - po treći put! Kad se kao proizvod njegova novog pokusa pojavi čudesna elastična masa - Flubber - Phillip i njegov pomagač, leteći robot Weebo, brzo otkrivaju da Flubber, odskače super brzo i visoko. No, Phillip će brzo shvatiti kako je Flubber za njega samo izvor novih nevolja... Dotaknut klasičnom Disnijevom čarolijom, "Čudesan izum" izuzetan je filmski doživljaj, spoj pustolovine, nevjerojatnih vizualnih efekata i genijalnosti Robina Williamsa. Rezultat je neodoljiva zabava za sve generacije.

KSENija KuHTA, 7.B

VRISAK 2

SCREAM AGAIN

REDATELJ: Wes Craven

PRODUCENT: Catny Konrad

SCENARIST: Kevin Williamson

MUZIKA: Marco Beltrani

GLUMCI: David Arquette, Neve Campbell, Courtney Cox, Liev Schreiber, Jamie Kennedy, Sarah Michelle Gellar, Courteney Cox, Skeet Ulrich, Matthew Lillard, Rose McGowan, Jamie Kennedy, Drew Barrymore.

Trajanje: 125 minuta

Film počinje dvije godine nakon "Vriska" baziranog na ubijanjima iz prvog nastavka. Sidney Prescott (Neve Campbell) je na koledžu, gdje bezbrižni studentski život naglo prekida ubojica. Dewey Riley (David Arquette), zamjenik šerifa iz "Vriska", sada je čuvan u kampu, a tu se još uvjet mota i Gale Weathers, koja je u predhodniku krivo optužila Cottona (Liev Schreiber) za ubojstva. On sada zauzvrat zahtijeva zaslужenih 15 minuta slave. Koga ubiju, kako i zašto, nećemo vam otkriti. Dovoljno je reći kako nema šanse da pogodite.

KSENija KuHTA, 7.B

PROČITAJ KNIJU I ČASOPIS

Prikaz knjige G. A. Bürgera

"Pustolovine baruna Münchausena"

ILLUSTRACIJE: Gustav Dore

Legendarni barun Münchhausen u ovoj knjizi priča o svojim slavnim doživljajima - kako se preobukao u bijelog medvjeda, jahao na topovskoj kugli, jedrilicom doplovio na

mjesec... Knjiga je izvanredno maštovita i zanimljiva pa se lako čita. Popraćena je odličnim ilustracijama Gustava Dorea. Uživajte u knjizi!

MARTINA MIKULIĆ, 6. C

i crnih točki njihove škole. Svi su tekstovi veoma kvalitetni, kratki i s dobrom naslovima. List obiluje dobrim ilustracijama za koje je zaslужna Maja. Super! Da ne duljim, list je uistinu dobar. Mislim i da bi se i naš "Pučkoškolac" trebao "ufurati" u kraj 20. stoljeća. Čitateljima su već dosadile iste rubrike, loša grafika i premalo onoga mlađenčkog "štita". Lahoru zamjeram jedino premalen broj stranica.

MARTINA MIKULIĆ, 6. C

Umjesto prikaza donosim jedan prilog iz lista Pet + Srednje škole Krapina. Sigurno će vam se svidjeti.

IVANA ZEBIĆ, 7.B

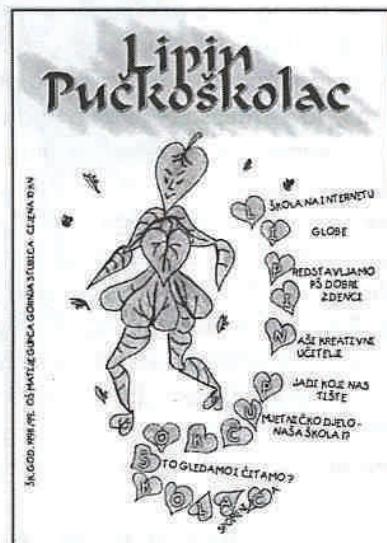
Đački oče naš

Profesore naš, koji jesi za katedrom, služilo ti pero tvoje, dođi u razred dobre volje.

Budi dobra volja tvoja, kako u zbornici tako i u razredu.

Dvice naše svagdanje daj nam danas i uvijek, i zaboravi grijeha naše kako i mi zaboravljamo gradivo. I ne izvedi nas pred ploču, nego nas ostavi na mjestu. Amen.

NE ZABORAVI !!!!

NAJBOLJI
ČASOPIS NA
SVIJETU
(I U TRI
OKOLNA SELA)

UREDNIŠTVO

ZAŠTO SVIJET POSTOJI?
SVIH UČITELJIMA

Škola nije samo učenje i nastava. Škola je i ljubav, prijateljstvo i igra. Učenici često imaju neka pitanja na koja ne znaju odgovor. Često su to pitanja i komentari o nastavnicima i izgledu škole. Zato smo od ove godine u predvorju škole postavili sandučić u koji su učenici mogli ubaciti svoja pitanja. Nisu se trebali potpisati, već samo napisati kome je pitanje namijenjeno. Sandučić se ubrzo napunio. Mi iz uredništva Pučkoškolca izvadili smo pitanja i pročitali ih. Moram priznati da je bilo nekih uistinu smiješnih. Izabrale smo neka pitanja i postavile ih onima kojima su bila upućena. Dobile smo vrlo zanimljive odgovore koji će, vjerujem, zadovoljiti autore pitanja i pomoći im, a usput zadovoljiti radoznašlost i drugih učenika.

Zašto samo osmi i četvrti razredi dežuraju na porti?
ravnatelj g. Željko Popović.

Učeničko vijeće je odlučilo da su četvrti razredi u popodnevnoj smjeni jedini sposobni za dežuranje na porti, a u jutarnjoj smjeni osmi razredi iako ni svi osmaši nisu sposobni za taj posao.

IVANA ZEBIĆ, 7.B

Zašto ne postoji slobodna aktivnost košarka?
nastavnica tjelesnog V. Stakor.

Slobodna aktivnost košarka ne postoji zbog toga jer nema nastavnika koji bi to mogao voditi. Moja satnica je puna, a zainteresiranih učenika ima veoma malo.

MAJA HANŽEK, 7.B

Završavam osmi razred i zanima me u koju srednju školu moram ići jer se želim upisati na policijsku akademiju.

pedagog g. Drago Sedlar:

Upis je moguć tek u treću godinu srednje policijske škole za muške koji su završili prva dva razreda bilo koje trogodišnje ili četverogodišnje građanske škole. Budući da se zbog dobrih uvjeta školovanja javlja sedmerostruko veći broj kandidata od broja koji se može upisati, to se ne samo svi kandidati podvrgavaju strogom zdravstvenom pregledu, već se strogo uzima u obzir i kvaliteta škole i uspjeh koji kandidat donosi iz srednje škole. Sve detaljnije uvjete kandidati mogu saznati u policijskim postajama ili na policijskoj akademiji direktno. Inače je poznato da svi kandidati osim besprijeckorna zdravlja, perfektna sluha i vida (ne smiju nositi naočale), ne smiju biti niži od 170 cm. Završetkom školovanja u policijskoj srednjoj školi svi učenici stječu zvanje temeljni policijac. Deset najboljih učenika završnog razreda srednje policijske škole nagraduju se te mogu nastaviti školovanje direktno na višoj policijskoj školi još dvije godine.

MIRJANA POŠTEK, 6.C

Zašto djeca u područnom školama nemaju nastavu stranog jezika i glazbene kulture? Kada dođu u peti razred, u velikom su zaostatku.

ravnatelj g. Željko Popović.

1. Glazbenu kulturu imaju svi učenici od prvog do osmog razreda u matičnoj i u područnim školama. Zbog organizacijskih razloga i jer je to tehnički lako izvedivo, u matičnoj školi glazbenu kulturu u četvrtim razredima predaje učiteljica Marina Pakelić.

2. Nekoliko razloga zbog kojih u područnim školama učenici nemaju strani jezik.

- Postojeći učitelji na matičnoj školi imaju dovoljan broj sati prema pravilniku o normi tako da nema tko predavati strani jezik na područnim školama.

- Problem je dobiti nekog drugog predavača koji bi predavao na područnim školama zbog toga što je manjak učitelja stranih jezika ne samo kod nas, nego i u cijeloj Hrvatskoj. Razloge tome treba tražiti u niskim plaćama, pa se takvi kadrovi zapošljavaju tamo gdje je bolja plaća.

- U nekim školama, gdje je to moguće, strani jezik predaju učitelji razredne nastave koji imaju takvog znanja. Kod nas djeca područnih škola imaju pojačan program (jedan sat tjedno više) u petom razredu. Mišljenja smo da je neobično važno da učenje stranog jezika vode stručne osobe.

MARTINA MIKULIĆ, 6.C

Za što služi lijeva tipka miša?

učitelj Nino Ciglenečki: U modernim operativnim sustavima (Windows, Linux) ona nam služi za: pokretanje programa - nanišanimo ikonu programa i dvaput brzo kliknemo lijevu tipku miša; aktiviranje raznih opcija i alata unutar programa - dovoljan je jedan klik; otvaranje menija i odabir naredbe - jedan klik; crtanje i obradu slika - ponekad i nekoliko tisuća; pozicioniranje unutar dokumenta na kojem radimo - nanišanimo i kliknemo; spašavanje Zemlje od navale vanzemaljaca - za svakog po jedan precizni...

SNJEŽANA DARAPI, 7.B

RAZGOVOR PRILIKOM OBRADE ŠTIVA PRATILAC (U PRVOM RAZREDU)

Da li nas MJESEC prati?

Luka: Kada idem baki, Mjesec ide skroz gore do bake.

Matija: Kad ja idem djedi, on uvijek mene prati.

Danijela: Mene neki put SUNCE prati.

Tea: Učiteljice, sad je zasjalo Sunce!

Luka: Po noći me skupa s Mjesecom prate i zvijezde.

Katarina: Ja nekad prepoznam svoju zvijezdu na nebnu.

Kako? Tako. Ona žmiga. Ti si je odabrala? Zamislila sam da je to moja zvijezda. Po danu putuju oblaci.

Luka: Oblaci idu jer ih vjetar nosi.

Matija: Ja sam vidio da je oblak u obliku slona.

A mjesec? Tko njega nosi?

Luka: Isto vjetar.

Antonio: Meni je mama objasnila. Na primjer. Ja sam sad u Gornjoj Stubici.

Ja sam ispod njega. Vidim ga okruglog. Kad idem baki Katici u Oroslavje, vidim ga kao val, ali to se može gledati samo kad je mjesec okrugli. Ne kad je u obliku banane.

Luka: Učiteljice, ja sam video Mjesecu i oči i usta. Što mislite da li je on živ?

Ne znam, možda.

Valentina: Meni je seká rekla da je to svemirac.

Dorete: Mene isto neki put Mjesec prati. Ne prati te uvijek?

Ne idem stalno van na večer. On stoji kraj moje kuće.

Monika: Ja mislim da on prati kad će Doreteći van da je može pratiti.

Danijela završava: Mjesec se ne okreće, on je na mjestu. Stoji. Zemlja se samo okreće. To se nama samo čini.

Poslovice

Ne počni nikad prestajati, ne prestaj počinjati.

Ti ne znaš kako je težak teret koji ti ne nosиш.

Pet minuta pomoći je bolje nego deset dana sućuti.

ŠKOLSKA VIBRICA

BISERI IZ ŠKOLSKIH KLUPA

ZEMLJOPIS

*Nastavnica: Čime se bave ljudi u pustinji?

Učenik: U pustinjama ljudi uzgajaju rižu i kopaju pijesak.

*Nastavnica: Gdje se nalazi južna Azija?

Učenik: Južna Azija nalazi se u Središnjem toku Sjeverne Amerike.

*Koji je glavni grad Velike Britanije?

Glavni grad Velike Britanije je Big Ben. Glavni grad Francuske je... Nizozemska!

*Šta je to Black Country?

To je skupni naziv za sve crnce.

*Koja zemlja izvozi najviše naftu iz Sjevernog mora?

Meksiko!

*Šta je to lavina?

Lavina je ono crveno što izlazi iz zemlje.

*Koji je glavni grad Slovenije?

Prag, mislim Budimpešta.

*Glavni grad Hrvatske je...

Hrvatska!

*Kako se zove more na koje izlazi Hrvatska?

Dunav!

*Kojoj skupini stanovništva pripadaju romani?

Crnoj!

*Reći mi gdje ima puno snijega?

Tam gdje je jako vruće!

*Koji ludi čovjek bi išao tamo gdje mu je zima?

Pingvin!

BIOLOGIJA

*Nastavnica kak ste mi mogli dati iz biologije dva za kraj?!?

Pa tak, ti si moj najbolji prijatelj!

VJEROVNAUK

*Čega ste se vi odrekli u korizmi?

Škole! I toga se čvrsto držim.

*Carek, zar ti ne znaš koje si vjere?

Katoličke?

Ne, nastavnica, on je budist!

ŠKUPILA: HANŽEK MAJA, 7. B

ENGLESKI JEZIK

*Nastavnica: Što smo zadnji put učili?

Učenik: O žvakačim gumama.

POVIJEST

*Nastavnik: Što se dogodilo 925.?

Učenik: Zvonimir je okrunjen za papu u Rimu.

INFORMATIKA

* Glavni dio računala je ...maternica!

* Srce kompjutera je ventilator!

* Brzina računala mjeri se u ...km/h.

* Brzina računala mjeri se u ...okretajima u minuti.

* Ku mi se ove zdesile?

*Računalo ima ...64 megabata memorije.

Traži se vlasnik fotografije!

Slika pronađena u "Zlatarovu zlatu", a vjerojatno je služila za obilježavanje stranica. Vlasnik neka se javi u knjižnicu.

Šifra: Dora Krup(n)ićeva

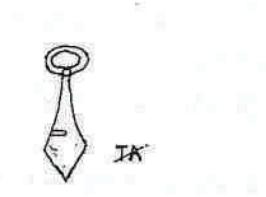
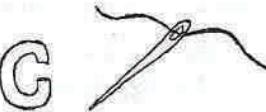
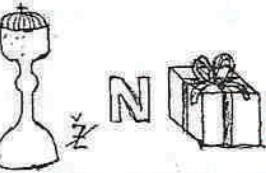
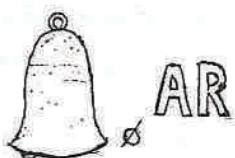
STANUV U BELOVEŠKOJ PRAŠUMI	NA NEMU SPAVAMO	V NJIH SE STAVLJA ODJEĆA	JOSPOV ČVIJET (MM)	MALI SLON	DRUBE	RAZRED	ŽIVOTINJA IZ PORODICE MAČAKA(MM)

Riješiš li ovu križaljku dobit ćeš ime jednog predmeta u školi!

ODGONETNI REBUSE!

Ivana Sačer i Marijana Pavalic 7.b.

Osmosmjerka

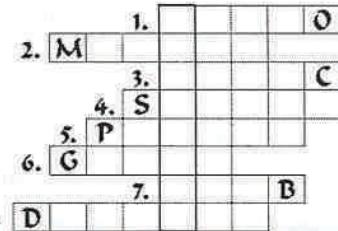
Naše želje

"Mi bi htjeli da na svijetu nema rata.
Da bi svi bili sretni, i da nebi psovali.
Ljubav i zdravlje su najvažnije na cijelom svijetu.
Mi bi htjeli da imamo bolje ocjene u školi.
Da bi mogli svaki dan igrati igrice na informatiki.
Da bi imali pune depove novca.
Ja bih htio da imam doma kompjutor,
najradije bih htio imati pentium 2.
Da imam najbolji auto na svijetu,
i najveću kuću na svijetu.
Da imam najljepšu curu na cijelom svijetu."

SANIMIR RUSAN, 7.B.
TOMICA KOVAČIĆ, 7.B.

ŠKOLA, KLUPA, IVA, ZEMLJOPIS, ZAGREB, KOMEDIJA,
TORBA, BRATSTVO, KARLO, BIOLOGIJA, POTOK, SAT,
RAJ, ZID, INA, LIST, LAĐA, ALAN, KRPA, TOP, KAVA,
BARTOL, TRST, OKO, PANJ, SOK, ĐAK, TRN, IVAN, RAK,
MAK, NOA, SENJ.

Riješiš li ovu osmosmjerku dobit ćeš ime vođe
Seljačke bune!

1. Djevojka je u njemu morala spavati.
2. Ta žena ju je tjerala da radi teške poslove.
3. On joj je stavio cipelicu na nogu.
4. Uz mačehu, mučile su je njezine polu...
5. Kad bi izašla, bila bi... (zamazana)
6. Na majčinom grobu uvijek je bio...
7. Ona je isla na majčin...
8. Bal se održavao u...

Vlasta Đurina, 5.a

ŠTO NEMAMO U GORNOJ STUBICI?

- kino
- disco
- toplice
- fast food McDonalds
- sjedala na igralištu
- dječji vrtić
- banku
- sudnicu
- Pentium za nas djecu
- hotel
- policiju
- hitnu pomoć
- rodilište
- fitness centar

ŠDA OPET NOGU LAMNISLUJU
O TOME KAKO LAMNI
ŠTO VIŠE RAČUNALA, ALI
ONOJ TUTA NOGLA
PREBAZI DA NE
OPET NE STRESE
STRUGA

DAK U SVOGO KLÍ
MARINA BENKO, 7.A

Preokreni
ovo sliku
i dobit
ćeš sasvim
drugli lik.

KEMIJA, MIR, RAJ, OLOVKA, KLUPKO,
KAMP, KADA, DAN, LIRA, LIJA, NIN, NOJ.

Riješiš li ovu osmosmjerku dobit ćeš ime zaštitnika
naše župe!

Ups! Nabacila
sam previše
pudera...

Bože moj,
zašto
si me ostavio?

Udarila me
šaka sa
srednjaka...

Misli svako
da je šteberima
lako...

Ja sam ko onaj
bred-pit (samo sam
mnogo ljepši!!!)

Očajno
tražim
kompjuter...

Baš sam
zgodna!

O,
Ho!
Ho!
Ho!

Izgubila
sam se u
prostoru i
vremenu...
help!!!

Two BEER or not two BEER,
that is the question!¹²
(William ShakesBEER)

Popaju
moj...

Znate da
bum
krepala tu
kraj Vas!

My name is
Bond.
Jura Bond.

Nalazim
se u nekoj
mračnoj frici...

I'm SUPER STAR!!

Hoćete
kupiti
usisavač?

Sutra
budem
u
Cosmopolitanu.

Gledajte
moju
prekrasnu
kosu...

Naš nastavnik Nino
voli pitи vino.
Šale su mu za pet
od smijeha bi se previjao cijeli svijet.
Kozja bradica dobro mu stoji
po kosi vjetar mu viori.

Zar me ona
ne voli?

Što je danas
lijep i sunčan
dan...

Tko radi
ne boji se
gladi !!

Bananko
banana
moja je
hrana.

Pika, pika!
Ote, na!
Pika!

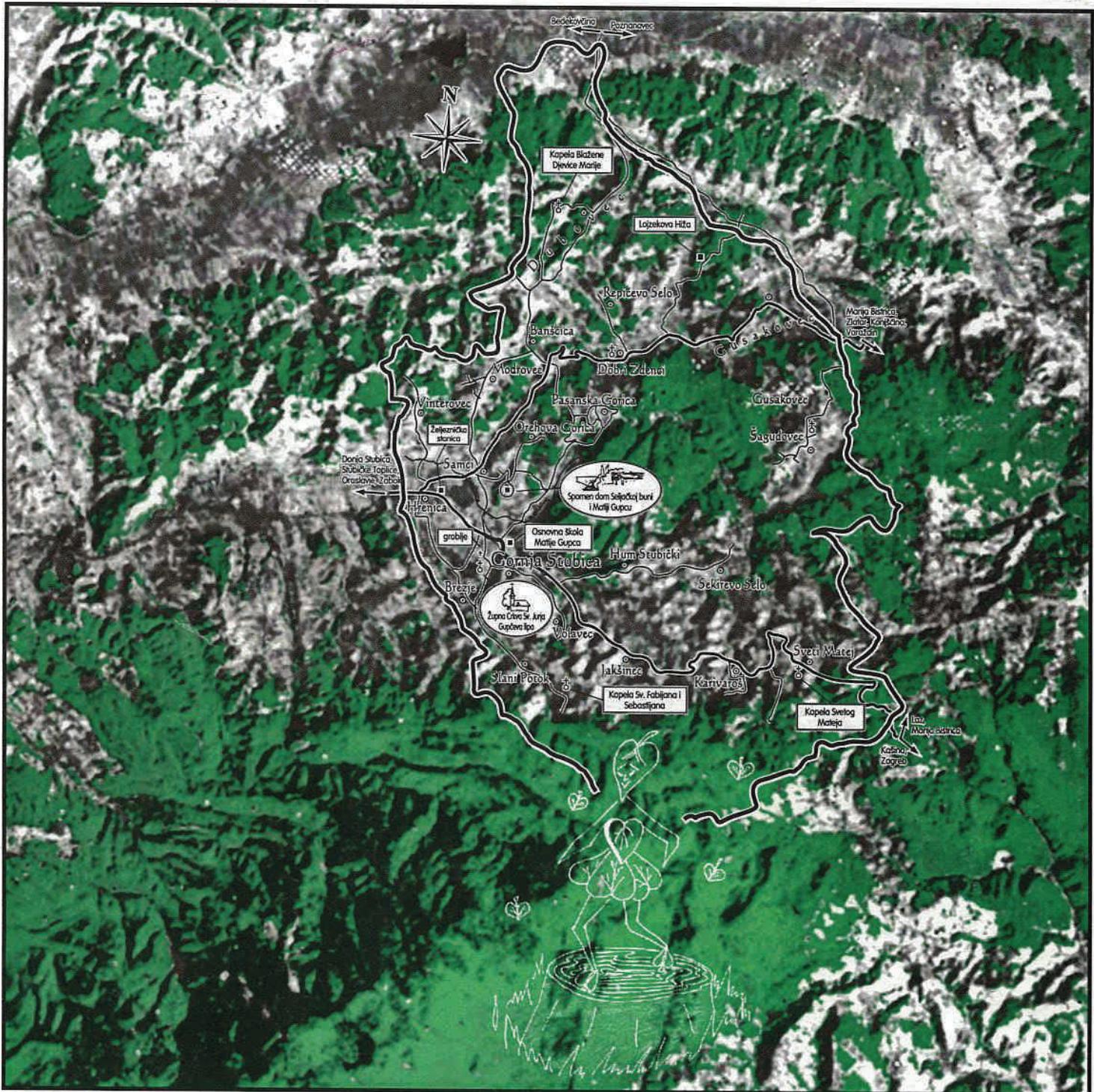
Imam pamet
cijelog svijeta!

Jaj, kak' da
izadem
odavde?

Uh! Što
sam gladan!

društvo
"BIJELI NOS"

Gornja Stubica

Ovo je satelitska snimka dijela Hrvatskog zagorja u čijem je središtu OŠ Matije Gupca iz Gornje Stubice. Snimka je načinjena pomoću Landsat satelita s visine od oko 400 km, a prikazuje naše istraživačko područje 15x15 km.

Uporabom posebnog računalnog programa Multispec, a prema spektralnim značajkama pojedinih "Pixela" od kojih je sačinjena fotografija učenici mogu za potrebe bioloških mjeranja u sklopu programa Globe precizno klasificirati biljni pokrov u skladu s modificiranom Unescovom klasifikacijskom shemom.